ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Σεπτεμβρίου **1937** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **378**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Α. Ν. 874. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ συνθετικοῦ συμπληρωματικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου κλπ. 1

Διατάγματα

Περὶ τῶν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 412)1936 Α. Ν. καταβαλλομένων δικαιωμάτων ὑπὸ αὐτοκινήτων κυκλοφορούντων ἐπὶ ὑπεραστικῶν γραμμῶν ἐκμεταλλευομένων κατὰ τοὺς τρόπους Α καὶ Β τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νόμου 2

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ συνθετικοῦ συμπληρωματικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου κλπ.».

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα

Μεγαλειότατε,

Μετὰ τὰς διὰ τῶν Ἀναγκαστικῶν Νόμων 332 καὶ 455 γενομένας μεταρρυθμίσεις ἐν τῇ φορολογίᾳ τῶν καθαρῶν προσόδων ὡς καὶ τὰς τυιαύτας τῶν λοιπῶν φορολογιῶν, κατὰ τὰς ὁποίας ἐπρυτάνευσεν ἡ ἀρχὴ τῆς μετατοπίσεως τοῦ φορολογικοῦ βάρους εἰς τοὺς ὤμους τῶν ἰσχυροτέρων, ἡ Κυβέρνησις ἔκρινεν ὅτι ἐπεβάλλετο ἡ διαρρύθμισις καὶ τοῦ συνθετικοῦ συμπληρωματικοῦ φόρου, κυρίως πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς λήψεως μέτρων διὰ τὴν ὑπαγωγὴν εἰς αὐτὸν καὶ ἐκείνων οἵτινες ἄχρι τοῦδε διέφευγον τῆς φορολογίας.

Ὁ συνθετικὸς συμπληρωματικὸς φόρος εἶναι ὁ δικαιότερος τῶν ἀμέσων φόρων, διότι ὡς φόρος προσωπικὸς πλήσσων προοδευτικῶς τὸν φορολογούμενον διὰ τὸ συνολικὸν εἰσόδημα αὐτοῦ, ἀποκαθιστᾷ, ὅταν τοῦτο συλλαμβάνεται ἐξ ὁλοκλήρου, τὴν ἔννοιαν τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης καὶ αἴρει τὴν ἀνισότητα ἐκ τῆς ἐπιβολῆς τῶν φόρων τῶν ἀναλυτικῶν κατηγοριῶν.

Ἀτυχῶς ἐν Ἑλλάδι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ φόρου τούτου συνήντησε πλείστας ὅσας δυσχερείας, τὰ δὲ ἀποτελέσματα αὐτοῦ ἀπὸ ἀπόψεως ταμιευτικῆς αὐθόλως ὑπῆρξαν ἱκανοποιητικά. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ ἀπόδοσις αὐτοῦ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη κυμαίνεται μόλις περὶ τὰ 50 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Μία τῶν κυριωτέρων δυσχερειῶν εἶναι τὸ ὅτι διαφεύγουσι τῆς φορολογίας τοῦ συνθετικοῦ φόρου ὡρισμέναι κατηγορίαι εἰσοδημάτων καὶ δὴ τὰ ἐκ κινητῶν ἀξιῶν προερχόμενα, ἅτινα ἐφ' ὅσον δὲν δηλοῦνται ὑπὸ τῶν φορολογουμένων εἶναι δυσχερέστατον ἂν μὴ ἀδύνατον νὰ ἐξακριβωθῶσι παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

Αἱ δυσχέρειαι αὗται δὲν εἶναι ἄγνωστοι καὶ εἰς τὰ λοιπὰ Κράτη, τὰ ὁποῖα, εὑρεθέντα πρὸ αὐτῶν, ἠναγκάσθησαν διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου νὰ προσφύγωσιν εἰς τὴν χρῆσιν διαφόρων τεκμηρίων, μαχητῶν ἢ ἀμαχήτων, ὡς τὸ τεκμήριον τοῦ ἐνοικίου τῆς κατοικίας, τινὰ μάλιστα ἐξ αὐτῶν διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ φορολογητέου συνολικοῦ εἰσοδήματος προσέφυγον εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῶν δαπανῶν τοῦ φορολογουμένου (Γαλλία, Γερμανία, Βέλγιον).

Κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος δεῖται ριζικωτέρας μεταρρυθμίσεως. Αὕτη ὅμως ἀπαιτεῖ μεταρρύθμισιν τοῦ ἰσχύοντος φορολογικοῦ συστήματος, ἥτις ἐπὶ τοῦ παρόντος οὔτε σκόπιμος οὔτε ἐφικτὴ τυγχάνει. Διὰ τοῦτο διὰ τοῦ προκειμένου Νόμου περιωρίσθημεν εἰς τὸ νὰ ἐπιφέρωμεν ὡρισμένας μόνον τροποποιήσεις ἀποσκοπούσας εἰς τὴν καλλιτέραν ἐφαρμογὴν τοῦ φόρου καὶ εἰς τὴν δικαιοτέραν ἀπόδοσιν αὐτοῦ. Αἱ μεταρρυθμίσεις αὗται δύνανται νὰ ἀνακεφαλαιωθῶσιν ὡς ἑξῆς: Εἰς τὸν ἐπὶ τῇ βάσει μαχητῶν τεκμηρίων παρ' εἰδικῶν λαϊκῶν Ἐπιτροπῶν καθορισμὸν τῆς φορολογητέας συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου τῶν διαφευγόντων τῆς φορολογίας πολιτῶν καὶ εἰς τὴν θέσπισιν διαφόρων μέτρων καὶ κυρώσεων διὰ τὴν καλλιτέραν συγκέντρωσιν τῶν φορολογικῶν στοιχείων τοῦ συνθετικοῦ φόρου.

Εἰδικώτερον αἱ διατάξεις τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 1. Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 ἀντικατεστάθησαν καὶ συνεπληρώθησαν αἱ παράγραφοι 4 ἕως καὶ 17 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, αἱ ἀφορῶσαι τὸν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐνοικίου τῆς κατοικίας καὶ χρήσεως αὐτοκινήτου, μηχανοκινήτου ἀκάτου ἢ θαλαμηγοῦ, καθορισμὸν τῆς φορολογητέας συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου, ἀντ' αὐτῶν δὲ προστεθήσαν νέαι παράγραφοι 4 ἕως 20, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ ὑπ' ἀριθ. 16 ἕως 20 ἀφορῶσι τὴν καθιέρωσιν μαχητῶν τεκμηρίων διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς φορολογητέας συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου. Κατόπιν τῆς καθιερώσεως τῶν τεκμηρίων τούτων διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου θὰ ἀκολουθῆται ἡ ἑξῆς σειρά. Πρῶτον θὰ ἐξευρίσκεται ἡ συνολικὴ καθαρὰ πρόσοδος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στοιχείων τῶν ἀναλυτικῶν Κατηγοριῶν. Ἐὰν ἡ πρόσοδος αὕτη ὑπολείπεται τῆς προσόδου τῆς ἐξευρισκομένης ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀμαχήτου τεκμηρίου τοῦ ἐνοικίου τῆς κατοικίας, χρήσεως αὐτοκινήτου κλπ., θὰ λαμβάνηται ἡ βάσει τῶν τεκμηρίων τούτων ἐξευρισκομένη πρόσοδος. Ἐὰν ὅμως ἡ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὀσπιζομένων νέων μαχητῶν τεκμηρίων ἐξευρισκομένη συνολικὴ καθαρὰ πρόσοδος εἶναι ἀνωτέρα, εἴτε τῆς προσόδου τῆς βάσει τῶν πραγματικῶν στοιχείων, εἴτε τῆς βάσει τοῦ ἀμαχήτου τεκμηρίου τῆς κατοικίας, χρήσεως αὐτοκινήτου κλπ. προσδιοριζομένης ταιαύτης, θὰ λαμβάνηται πρὸς φορολογίαν ἡ ἀνωτέρα αὕτη πρόσοδος.

Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4 ἕως καὶ 15 τοῦ ἄρθρου 1 ἀφορῶσι τὴν ἐξεύρεσιν τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου ἐπὶ τῇ βάσει ἀμαχήτων τεκμηρίων (ἐνοικίου, αὐτοκινήτου κλπ.). Αἱ διατάξεις αὗται ἰσχύουσαι καὶ ἄχρι τοῦδε δὲν ὑπέστησαν οὐσιώδεις μεταβολάς, ἀλλ' ἐτροποποιήθησαν ἐν μέρει, προσέτι δὲ συνεπληρώθησαν εἰς ὡρισμένα σημεῖα, τῶν ὁποίων ἡ συμπλήρωσις ἐκρίθη ἐπιβεβλημένη ἐκ τῆς πείρας. Ἰδιαιτέρως

σημειοῦμεν, ὅτι ἐλήφθη μέριμνα ὅπως τὸ ἐνοίκιον τὸ καταβαλλόμενον εἰς κέντρα θερινῆς διαμονῆς μὴ ἀποτελεῖ τεκμήριον συνολικῆς προσόδου ὡς τὸ ἐνοίκιον τῆς κυρίας κατοικίας τοῦ φορολογουμένου, ἀλλὰ νὰ ἀποτελῇ λόγον πρασαυξήσεως ἁπλῶς τῆς τεκμαρτῆς συνολικῆς προσόδου του τῆς προκυπτούσης ἐκ τοῦ ἐνοικίου τῆς κυρίας κατοικίας του. Ἐπίσης σημειοῦμεν ἰδιαιτέρως τὴν εἰσαγομένην νέαν κλίμακα ὑπολογισμοῦ τῆς τεκμαιρομένης συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐνοικίου τῆς κατοικίας. Διὰ τῆς κλίμακος ταύτης προσδιορίζεται ἡ τεκμαιρομένη συνολικὴ καθαρὰ πρόσοδος μὲ κλιμάκια ἐνοικίου καὶ συντελεστῶν ὁμαλῶς ἐξελισσόμενα, θὰ ἀποφεύγωνται δὲ ἐφεξῆς ἐν τῷ καθορισμῷ τῆς προσόδου αἱ παρατηρούμεναι ἀπότομοι μεταπτώσεις τῆς παλαιᾶς κλίμακος ἐκ τῶν ὁποίων προεκαλεῖτο ἀνισότης ἐν τῇ ἐπιβολῇ τῆς φορολογίας.

Προσέτι ἐτέθησαν ὡρισμέναι διατάξεις ἀποσκοποῦσαι εἰς τὴν πρόληψιν διαφόρων καταστρατηγήσεων λαμβανουσῶν χώραν ἐν τῷ παρελθόντι, κατὰ τὸ ὁποῖον πρὸς ἀποφυγὴν τῆς φορολογίας εἶχον ἐμφανισθῇ πολλαὶ περιπτώσεις νὰ φέρηται μὲν καταβαλλόμενον τὸ ἐνοίκιον παρὰ πλειόνων μισθωτῶν, ἐν τούτοις νὰ μὴ βαρύνῃ πάντας αὐτοὺς ἀλλὰ ἕνα ἢ τινὰς ἐξ αὐτῶν.

Αἱ διατάξεις τῶν λοιπῶν παραγράφων 16 ἕως 20 ἀφορῶσιν, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐλέχθη, εἰς τὴν καθιέρωσιν τρόπου καθορισμοῦ τῆς φορολογητέας συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνόλου τῶν δαπανῶν καὶ τῆς ἐν γένει διαβιώσεως τοῦ φορολογουμένου. Διὰ τὸν τοιοῦτον καθορισμὸν ἀντιγράφονται ἐν τῷ Νόμῳ ἐνδεικτικῶς διάφορα τεκμήρια σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὰς δαπάνας καὶ τὴν ἐν γένει πολυτελῆ διαβίωσιν τοῦ φορολογουμένου. Τὰ τεκμήρια ταῦτα κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα ἀμάχητα τεκμήρια τοῦ ἐνοικίου, αὐτοκινήτου κλπ., ὁρίζονται μαχητὰ ἐν τῷ Νόμῳ, ἡ ἐπ' αὐτῶν δὲ κρίσις ἀνετέθη εἰς εἰδικὰς Ἐπιτροπὰς συγκροτουμένας σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου ἐκ λαϊκῶν μελῶν.

Ἡ εἰσαγωγὴ ἐν ταῖς φορολογικαῖς νομοθεσίαις τοιούτων τεκμηρίων διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ φορολογητέου εἰσοδήματος ἔδωσε λαβὴν εἰς συζητήσεις μὲ πολλὰ ἐπιχειρήματα ὑπὲρ καὶ κατὰ τῶν τεκμηρίων τούτων. Οἱ κατακρίνοντες τὰ τεκμήρια ταῦτα δικαιολογοῦσι κυρίως τὴν γνώμην αὐτῶν ἐκ τῆς ἐνδεχομένης καταπιέσεως τῶν φορολογουμένων λόγῳ τῆς αὐθαιρεσίας, μεθ' ἧς εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ χρῆσις αὐτῶν. Ὁ φόβος οὗτος δὲν εἶναι ἐστερημένος βάσεως. Οὐχ ἧττον ἐξ ἄλλου δὲν δύναται νὰ εἶναι νοητόν, οὐδὲ δύναται νὰ γίνηται περαιτέρω ἀνεκτόν, τὸ ὅτι ὑπάρχουσι πολῖται, οἵτινες, ἐνῷ διαθέτουσι κατὰ τρόπον μαρτυροῦντα ἐμφανῶς τὴν ὕπαρξιν περιουσιακῶν στοιχείων καὶ εἰσοδημάτων, ἔχουσι κηρύξει εἰς παντελῆ ἄγνοιαν τὴν φορολογοῦσαν ἀρχὴν καὶ μάλιστα ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, κατὰ τὰς ὁποίας τόσαι θυσίαι ζητοῦνται ἀπὸ ὡρισμένας τάξεις φορολογουμένων. Διὰ τοῦτο, παρὰ τὰς ἐπιφυλάξεις τὰς ὁποίας καὶ ἡμεῖς διατηροῦμεν ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ τεκμηρίων, ἐκρίναμεν ἐπιβεβλημένην τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν οὐχὶ ὅμως ὡς συστήματος γενικοῦ, ἀλλὰ ὡς μέτρου ἐξαιρετικοῦ πρὸς καθορισμὸν τῆς φορολογικῆς ὑποχρεώσεως τῶν πολιτῶν ἐκείνων, οἵτινες εἰς οὐδεμίαν ἐπικοινωνίαν τελοῦντες πρὸς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν ἐπιδεικνύουσι κατὰ τρόπον, προκλητικὸν πολλάκις, τὴν πολυτελῆ διαβίωσιν αὐτῶν. Διὰ τὸ ἀδιάβλητον δὲ τοῦ μέτρου λαμβάνεται ἐν τῷ Νόμῳ πρόνοια καὶ ἀνετέθη ἡ κρίσις ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ τεκμηρίων εἰς λαϊκοὺς κριτάς, λαμβανομένους ἐκ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν θὰ δίδωσι τὸν ὅρκον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου. Τὸ ἐφ' ἡμᾶς θὰ παρακολουθήσωμεν αὐτοπροσώπως τὴν ἐφαρμογὴν ἐν τῇ πράξει τοῦ εἰσαγομένου νέου μέτρου, ὥστε οὐδεμία αὐθαιρεσία ἢ ἀδικία νὰ λάβῃ χώραν. Ἄλλως τε, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐλέχθη, τοῦ μέτρου τούτου δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ ἐξαιρετικὴ χρῆσις καὶ μόνον διὰ τοὺς πολίτας τοὺς γενομένους ἐπιλήσμονας τῶν ἑαυτῶν καθηκόντων ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Ἄρθρον 2. Ὡς γνωστόν, κατὰ τὰς κειμένας γενικὰς διατάξεις τοῦ Φορολογικοῦ Κώδικος, προϋπόθεσις, διὰ τὴν ὑπαγωγὴν τινὸς εἰς τὸν συνθετικὸν φόρον, εἶναι νὰ κατοικῇ ἢ νὰ διαμένῃ πλέον τοῦ ἑξαμήνου ἐν Ἑλλάδι. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ὁ σύζυγος ὑποχρεοῦται εἰς δήλωσιν ἐν τῷ συνθετικῷ φόρῳ καὶ διὰ τὰ εἰσοδήματα τῆς συζύγου αὐτοῦ. Διὰ τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Κώδικος, τεθείσης διὰ τοῦ νόμου 4579 τοῦ 1930, ἡ ὑποχρέωσις αὕτη τοῦ συζύγου πρὸς δήλωσιν καὶ τοῦ εἰσοδήματος τῆς συζύγου ὑφίστατο ἐφ' ὅσον αἱ ἀνωτέρω προϋποθέσεις τῆς κατοικίας κλπ. ἐπληροῦντο αὐτοτελῶς καὶ ὡς πρὸς τὴν σύζυγον. Τὴν κατάργησιν τῆς διατάξεως ταύτης τοῦ Νόμου 4579 ἐθεωρήσαμεν δικαίαν καὶ διελάβομεν εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 3. Διὰ τοῦ Νόμου 5420 ἐθεωρήθη δίκαιον καὶ ἀπηλλάγησαν τοῦ ἀναλυτικοῦ φόρου τῶν μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν τὰ ἔξοδα παραστάσεως τὰ παρεχόμενα πρὸς τοὺς Γενικοὺς Διοικητάς, Νομάρχας, Δημάρχους καὶ Προέδρους Κοινοτήτων, διότι ἐθεωρήθη, ὡς ἄλλως εἶναι ἀληθές, ὅτι ταῦτα δίδονται πρὸς κάλυψιν δαπανῶν συμφυῶν πρὸς τὸ ἀξίωμά των. Ὁ αὐτὸς λόγος ἐπιβάλλει τὴν ἀπαλλαγὴν καὶ ἀπὸ τοῦ συνθετικοῦ φόρου τῶν ἐν λόγῳ ἐξόδων παραστάσεως τῶν ἀνωτέρω λειτουργῶν. Τὴν ἀπαλλαγὴν ταύτην προβλέπουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3.

Ἄρθρον 4. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου θεσπίζεται ὑποχρέωσις τῶν φορολογουμένων, ὅπως τὸ εἰλικρινὲς τοῦ περιεχομένου τῶν δηλώσεών των βεβαιοῦσιν ὑπευθύνως καὶ ἐν γνώσει τῶν κυρώσεων τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Κώδικος.

Ὡσαύτως καθορίζονται εἰδικώτερον αἱ ὑποχρεώσεις τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων καὶ λοιπῶν Οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων διὰ τὴν ἀποστολὴν πρὸς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῶν φορολογικῶν στοιχείων τῶν ὑποχρέων εἰς τὸν συνθετικὸν φόρον, προβλέπονται μάλιστα καὶ εἰδικαὶ ποιναὶ διὰ τοὺς παραβάτας τῶν διατάξεων τούτων.

Ἄρθρον 5. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου λαμβάνεται πρόνοια ὅπως ἐφεξῆς ἐπιτρέπεται ἡ ἐμμηματικὴ βεβαίωσις τοῦ συνθετικοῦ φόρου ἀναλόγως πρὸς τὰ ἑκάστοτε ὁριστικοποιούμενα ἀναλυτικὰ στοιχεῖα, χωρὶς νὰ ἀναμένηται, ὡς ἄχρι τοῦδε ἐγένετο, ἡ ὁριστικοποίησις ἁπάντων τῶν ἀναλυτικῶν στοιχείων, ὅπερ ἐπέφερε μεγάλην καθυστέρησιν εἰς τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου. Παρετηρήθη μάλιστα πολλάκις ὅτι ἐξ αἰτίας τῆς μὴ ὁριστικότητος στοιχείου τινὸς μικρᾶς σημασίας καθυστέρει ἡ βεβαίωσις σχεδὸν ὁλοκλήρου τοῦ συνθετικοῦ φόρου.

Ἄρθρον 6. Αἱ κείμεναι διατάξεις ὁρίζουσιν, ὅτι, ὁσάκις κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου λαμβάνεται τεκμαιρομένη καθαρὰ πρόσοδος ἐκ διαφόρων στοιχείων ἰδίᾳ τῆς φορολογίας τοῦ Ἐπιτηδεύματος, δύναται ὁ μὲν Οἰκονομικὸς Ἔφορος νὰ ἀποδείξῃ μείζονα πρόσοδον ὁ δὲ φορολογούμενος ἐλάσσονα τῆς τεκμαιρομένης τοιαύτης. Διὰ τῆς νέας διατάξεως τοῦ ἄρθρου 6 ἐξαίρεσις γίνεται προκειμένου περὶ καπνεμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, διὰ τὰς ὁποίας ἐφεξῆς ἡ λαμβανομένη τεκμαρτὴ πρόσοδος ἐκ τῆς ἀσκήσεως τῆς καπνεμπορικῆς ἐπιχειρήσεως θὰ εἶναι ἀμάχητος. Ἡ ἐξαίρεσις αὕτη ἐκρίθη σκόπιμος λόγῳ τῶν ἰδιαιτέρων συνθηκῶν, ὑφ' ἃς διεξάγεται τὸ ἐμπόριον τοῦ καπνοῦ εἰς φύλλα, εἰς ἄκρον λεπτοῦ καὶ μεγίστης σπουδαιότητος ἐθνικοῦ προϊόντος.

Ἄρθρον 7. Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου οἰκοδομῶν ἐκπίπτεται πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς φορολογητέας καθαρᾶς προσόδου ποσοστὸν 12 ο/ο ἐκ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου δι' ἔξοδα συντηρήσεως καὶ ἀπόσβεσιν. Ἐπὶ ξυλίνων οἰκοδομῶν τὸ ποσοστὸν τοῦτο εἶναι ηὐξημένον. Ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ οἰκοδομαὶ τῶν ὁποίων ὁ σκελετὸς εἶναι ξύλινος ἀλλ' ἐπενδεδυμένος δι' ἑτέρων ὑλικῶν (τσατμάδες κλπ.). Διὰ τὰς οἰκοδομὰς ταύτας μὴ δυναμένας νὰ ὑπαχθῶσιν οὔτε εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν συνηθῶν οὔτε εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ξυλίνων οἰκοδομῶν, εἶχε γεννηθῇ ἀμφισβήτησις ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐκπεστέον ποσὸν τῆς ἀπο-

πόσεως. Ἐπειδὴ πρόκειται περὶ ἰδιαιτέρας κατηγορίας οἰκοδομῶν ἐκρίθη δίκαιον νὰ παρασχεθῇ πρόσθετον ποσοστὸν ἀποσβέσεως κλπ. 5 ο/ο, ἤτοι ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τούτων θὰ παρέχηται τὸ κανονικὸν ποσοστὸν 12 ο/ο καὶ 5 ο/ο πρόσθετον ἤτοι 17 ο/ο ἐν συνόλῳ.

Διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 7 δίδεται ἡ ἑρμηνεία, ὅτι τὸ Ταμεῖον Συντάξεως καὶ Αὐτασφαλίσεως Ἰατρῶν δὲν ἀπολαύει τῶν ἀπαλλαγῶν, αἵτινες προεβλέποντο διὰ τὸ Ταμεῖον Νομικῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου 4448, διότι αἱ σχετικαὶ πρὸς τὰς ἀπαλλαγὰς ταύτας διατάξεις εἶχον καταργηθῇ διὰ τοῦ Νόμου 4685, συνεπῶς δὲν ἠδύνατο τὸ Ταμεῖον Ἰατρῶν νὰ χρησιμοποιήσῃ καταργηθείσας περὶ ἀπαλλαγῶν διατάξεις. Μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἑρμηνείαν εἶναι εὐνόητον ὅτι τόσον τὸ Ταμεῖον Ἰατρῶν, ὅσον καὶ τὸ Ταμεῖον Νομικῶν δὲν ἀπολαύουσι τῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἀτελειῶν, περὶ ὧν προέβλεπεν ὁ ἀρχικὸς Νόμος 4448 ὡς καὶ πᾶν ἕτερον Ταμεῖον παραπέμπον εἰς τὰς διατάξεις αὐτάς.

Μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς ἐξαιρέσεως ἀπὸ τοῦ φόρου γαιῶν, διὰ τῶν Ἀναγκαστικῶν Νόμων 332 καὶ 455, τῶν εἰσοδημάτων ἐξ ἐκμισθώσεως δασῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων κατελέχθησαν καὶ τὰ ἐκ τῆς παραχωρήσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως δασῶν ἀντὶ ποσοστοῦ ἐκ τῆς παραγωγῆς, ἐθεωρήθη ὡς δικαιολογημένη ἡ ἔκπτωσις, διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς φορολογητέας προσόδου, ὡρισμένων δαπανῶν τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ δάσους, ἥτις δὲν προβλέπεται ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων. Τοιαύτη δαπάνη εἶναι ἡ εἰς ἣν ὑποχρεοῦται ὁ ἰδιοκτήτης διὰ τὴν διατήρησιν δασοφύλακος, ἥτις καταλήγει νὰ ἀποτελῇ μόνιμον βάρος τοῦ ἀκινήτου. Ἐπίσης ὁ εἰδικὸς δασικὸς φόρος, ὅστις δύναται, ἀναλόγως τῆς συμφωνίας, νὰ βαρύνῃ τὸν ἰδιοκτήτην εἰς τὰς περιπτώσεις παραχωρήσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ δάσους ἀντὶ ποσοστοῦ ἐκ τῆς δασικῆς παραγωγῆς. Περὶ τῆς ἐκπτώσεως τῶν δαπανῶν τούτων προβλέπει ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 7. Καὶ ἡ μὲν ἔκπτωσις τῆς πρώτης ἐκ τῶν δαπανῶν τούτων θὰ γίνεται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν κτήσεως προσόδου ἐκ δάσους, εἴτε δηλαδὴ πρόκειται περὶ ἐκμισθώσεως τοῦ δάσους ἀντὶ ὡρισμένου ἐκ τῶν προτέρων μισθώματος, εἴτε πρόκειται περὶ παραχωρήσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀντὶ ποσοστοῦ ἐκ τῆς παραγωγῆς, τῆς δευτέρας ὅμως ἡ ἔκπτωσις δύναται νὰ γίνῃ μόνον εἰς τὰς περιπτώσεις παραχωρήσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀντὶ ποσοστοῦ ἐκ τῆς παραγωγῆς, διότι μόνον εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς δυνατὸν νὰ ὑποβληθῇ ὁ ἰδιοκτήτης εἰς δασικὸν φόρον ἐπὶ τοῦ ἀνήκοντος εἰς αὐτὸν ποσοστοῦ ἐκ τῆς παραγωγῆς τοῦ δάσους.

Ἄρθρον 8. Διὰ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 332 ἔχει ὁρισθῇ ὅτι ἐπὶ ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν ἡ δήλωσις πρὸς καταβολὴν τοῦ φόρου τῆς Δ΄ κατηγορίας ἐπιδίδεται ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ αὐτῶν ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων. Παρετηρήθη ὅμως ὅτι ἔνιαι τῶν ἑταιριῶν πρὸς ἀναβολὴν τῆς καταβολῆς τοῦ φόρου ἀναβάλλουσι ἐπὶ μακρὸν τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἰσολογισμοῦ αὐτῶν. Διὰ τοῦτο διαρρυθμίζεται ἡ ἰσχύουσα σχετικὴ διάταξις καὶ ὁρίζεται ἀνώτατον χρονικὸν ὅριον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου αἱ ἡμεδαπαὶ ἀνώνυμοι ἑταιρίαι ὀφείλουσι νὰ ἐπιδίδωσι τὴν δήλωσιν αὐτῶν, καταβάλλουσαι τὸν ἀνήκοντα φόρον. Ἡ νέα διάταξις ἔχει ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῶν διαχειριστικῶν περιόδων τῶν ληξάσων τὴν 31 Δεκεμβρίου 1936 διὰ τὰς ὁποίας ἡ πρὸς δήλωσιν προθεσμία λήγει κατ' ἀνώτατον ὅριον τὴν 31ην Αὐγούστου 1937.

Διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Π.6003 τοῦ 1937 πρᾶξις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τῆς ὁποίας καθωρίσθη ὅτι κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τῆς φορολογίας τῆς Δ΄ Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν, ἡ φορολογία αὕτη ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν καθαρῶν κερδῶν δωδεκαμήνου περιόδου. Τοῦτο ἐγένετο καθ' ὅσον ἔνιαι ἀνώνυμοι ἑταιρίαι, ὧν ἡ διαχειριστικὴ περίοδος τοῦ 1935 περιελάμβανε χρονικὸν διάστημα μεῖζον τοῦ δωδεκαμήνου, παρεπονέθησαν ὅτι ἐφορολογοῦντο ἀναδρομικῶς διὰ κέρδη πέραν τοῦ ἔτους 1935.

Ἄρθρον 9. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου καταργεῖται ὡς ἀδικαιολόγητος ἡ διὰ τοῦ Νόμου 5891 παρασχεθεῖσα ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων τῶν μισθῶν ἢ ἀποζημιώσεων τῶν καταβαλλομένων εἰς διάφορα πρόσωπα δι' ἐργασίας προσφερομένας πρὸς τὸ Ταμεῖον αὐτασφαλίσεως Ἀρτεργατῶν.

Ἄρθρον 10. Διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου τούτου συμπληροῦνται αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν συγκρότησιν τῶν πρωτοβαθμίων Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν Ἐνστάσεων τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων, κλιρομένων τῶν δυσχερειῶν τῶν παρουσιαζομένων ἄχρι τοῦδε ἐκ τῆς ἀτελοῦς διατυπώσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων.

Διὰ τῆς παραγράφου δὲ 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου λαμβάνεται πρόνοια περὶ ἐκδικάσεως ὑπὸ ἑτέρας Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνστάσεων ἐδρευούσης ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ πλησιεστέρου Πρωτοδικείου σοβαρῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων, τῶν ὁποίων ἡ ἐκδίκασις ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς καθίσταται ἐκ διαφόρων λόγων ἀδύνατος ἢ δυσχερής.

Ἄρθρον 11. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου καθορίζεται ὡς εἰδικὸν πειθαρχικὸν παράπτωμα ἡ παράλειψις ἢ πλημμελὴς ἀποστολὴ ἐκ μέρους τῶν Ἐφοριακῶν καὶ λοιπῶν Οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων τῶν φορολογικῶν στοιχείων τοῦ συνθετικοῦ φόρου πρὸς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον. Περὶ τούτου ἐγένετο λόγος καὶ ἀνωτέρω ἐπὶ τῆς εἰσηγήσεως τοῦ ἄρθρου 4.

Ἄρθρον 12. Ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης ἐξετέθη διὰ τοῦ παρόντος Ἀναγκαστικοῦ Νόμου λαμβάνεται πρόνοια περὶ συστηματοποιήσεως τοῦ τρόπου συγκεντρώσεως τῶν στοιχείων τῶν ἀναγκαιούντων διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου. Μεταξὺ τῶν ἄλλων μέτρων προνοεῖται ὅπως οἱ συμβολαιογράφοι ἀποστέλλωσιν, ἐπὶ ταῖς κυρώσεσι τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Κώδικος, πρὸς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον περίληψιν τῶν συνταχθησομένων δανειστικῶν συμβολαίων ὡς καὶ πάσης συμβολαιογραφικῆς πράξεως ἀφορώσης τὴν σύστασιν ἑταιριῶν ἢ τὴν μεταβίβασιν ἀκινήτων ἀξίας ἀνωτέρας τῶν 500.000 δραχμῶν. Τὰ στοιχεῖα ταῦτα θέλουσιν ὑποβοηθήσει σημαντικῶς τὸ ἔργον τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων ἐν τῷ καθορισμῷ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν εἰς τὸν συνθετικὸν φόρον ὑποκειμένων.

Ἄρθρον 13. Συμπληρουμένης τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ὁρίζεται εἰδικὴ εἰς ἐνενήκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως προθεσμία διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν ἐνδίκων μέσων, προκειμένου περὶ φορολογουμένων διατριβόντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Τοῦτο ἐκρίθη δίκαιον καθόσον λόγῳ τῆς ἀποστάσεως οἱ ἐν λόγῳ φορολογούμενοι ἔχανον συνήθως τὴν προθεσμίαν τῆς ἀσκήσεως τῶν ἐνδίκων μέσων.

Ἄρθρον 14. Διὰ τοῦ Νόμου 332 τροποποιήσαντος καὶ συμπληρώσαντος τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 5117 περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος, καθωρίσθη εἰδικὸς τρόπος φορολογίας τῶν προμηθευτῶν, ἐργολάβων καὶ ἐνοικιαστῶν δημοσίων προσόδων κλπ. Ἤδη, συμπληρουμένων περαιτέρω τῶν διατάξεων τούτων, καθορίζεται εἰδικὸς τρόπος φορολογίας τῶν ἀντιπροσώπων, πρακτόρων, μεσιτῶν κλπ., τῶν κτωμένων καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀμοιβὰς (προμηθείας) ἐξ ἀλλοδαπῶν ἐργοστασίων ἢ οἴκων διὰ τὴν σύναψιν συμβάσεων προμηθείας πάσης φύσεως ὑλικοῦ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ ἐν γένει τὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου. Τοῦ εἰδικοῦ τούτου τρόπου τῆς φορολογίας ἐξαιροῦνται οἱ ἀντιπρόσωποι κλπ. ὅταν τυγχάνωσιν ἀνώνυμοι ἑταιρίαι, αἵτινες ἐξακολουθοῦσι φορολογούμεναι κατὰ τὰς γενικὰς περὶ αὐτῶν διατάξεις. Ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐξετέθη τὸ μέτρον ἀφορᾷ τὰς καταβαλλομένας ἀμοιβὰς διὰ προμηθείας πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ ἐν γένει Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου καὶ οὐχὶ πρὸς ἄλλα

πρόσωπα ὁπότε θὰ φορολογῶνται κατὰ τὰς γενικὰς περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος διατάξεις.

Προσέτι διὰ τῶν διατάξεων τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καθορίζεται καὶ ἀτομικὴ ὑποχρέωσις τῶν ἀνωτέρω προσώπων πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεως καὶ καταβολὴν τῶν φόρων, ὁσάκις ἐξ οἱουδήποτε λόγου δὲν παρεκρατήθη ὁ φόρος παρὰ τοῦ ὑποχρέου πρὸς παρακράτησιν ἢ εἴσπραξιν.

Ἄρθρα 15 καὶ 16. Διὰ τῶν ἄρθρων τούτων συμπληροῦνται αἱ διατάξεις, περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑποχρέωσιν τῶν πλοιοκτητῶν διὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς φορολογικῆς των δηλώσεως καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν περίπτωσιν τῆς ἀνακατατάξεως ἐπιτηδευματιῶν ὁσάκις οὗτοι δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἀνακαταταγῶσι κατά τι ἔτος, καίτοι συνέτρεχον αἱ πρὸς τοῦτο νόμιμοι προϋποθέσεις, ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε προηγηθῇ ἡ ἐγγραφὴ αὐτῶν εἰς τοὺς φορολογικοὺς καταλόγους τῆς Δ' Κατηγορίας διὰ κέρδη ἄνω τῶν 300.000 δραχμῶν. Δηλονότι εἶχεν ἐμφανισθῇ ἐν τῇ πράξει ἡ περίπτωσις νὰ ἐγγραφῇ φορολογούμενος εἰς τοὺς καταλόγους Δ' Κατηγορίας διὰ κέρδη ἄνω τῶν 300.000 δραχμῶν, νὰ ἀνατραπῇ ἡ ἐγγραφὴ αὕτη διότι τὰ κέρδη ἐκρίθησαν κατώτερα τοῦ ποσοῦ τούτου, ἀλλὰ νὰ μὴ καθίσταται δυνατὴ ἡ ἀνακατάταξις αὐτοῦ λόγῳ ἀπωλείας τῆς προθεσμίας, καίτοι τὰ κέρδη αὐτοῦ κατώτερα μὲν τῶν 300.000 δραχμῶν ἐδικαιολόγουν ὅμως τὴν ἀνακατάταξίν του ὡς ὑπερβαίνοντα τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου τεθειμένον ὅριον διὰ τὴν ἀνακατάταξιν.

Ἄρθρον 17. Κατὰ τὴν παράγραφον Στ' τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 4755, προστεθεῖσαν διὰ τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 5164, ἐπὶ τῶν ἀσκουμένων ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐφέσεων κατ' ἀποφάσεων τῶν πρωτοβαθμίων ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν τῆς ἀμέσου φορολογίας ἐν γένει, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀπαιτεῖται ἡ προκαταβολὴ εἰδικῶν τελῶν, ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἰσαχθῇ ἡ ὑπόθεσις πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Παρ' ὅτι δὲ ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας προσκαλεῖ τοὺς φορολογουμένους νὰ καταβάλωσι τὰ νόμιμα τέλη ἢ, ἂν κατεβλήθησαν ἐλλιπῆ, νὰ συμπληρώσωσιν αὐτά, οὗτοι ἀμελοῦσι νὰ πράξωσι τοῦτο, μὴ ἐνδιαφερόμενοι προφανῶς διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεώς των, εἴτε διότι δὲν πιέζονται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ταμίου διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἢ ἐπέτυχον ἀναστολὴν τῆς πληρωμῆς αὐτοῦ, ἕνεκα τῆς ἐκκρεμότητος τοῦ ἀσκηθέντος ἐνδίκου μέσου, εἴτε διότι καταβαλόντες ἐν τῷ μεταξὺ τὸν βεβαιωθέντα φόρον, δὲν ἀσχολοῦνται πλέον μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐφέσεών των.

Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον συσσωρεύονται ἐν τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ ὑποθέσεις, αἵτινες φέρονται ἐκκρεμεῖς εἰς τὸ διηνεκές, ἐφ' ὅσον δὲν ἐνδιαφέρονται περὶ αὐτῶν οἱ πλημμελῶς ἀσκήσαντες τὸ ἔνδικον μέσον. Σήμερον ὑπάρχουσιν ἐκκρεμεῖς ἐκ τοῦ λόγου τούτου περὶ τὰς 2.000 ὑποθέσεις.

Πρὸς ἄρσιν τῆς ἀνωμαλίας ταύτης προβλέπεται διὰ τῆς ἐν λόγῳ διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Νόμου, ἡ μετὰ τρίμηνον ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως προσκλήσεως πρὸς τὸν φορολογούμενον διὰ τὴν καταβολὴν τῶν νομίμων τελῶν κατάργησις τῆς φορολογικῆς δίκης, θεωρουμένου ὅτι ὁ φορολογούμενος παρῃτήθη τοῦ ἐνδίκου μέσου, ἀφοῦ ἐπὶ τοσοῦτον διάστημα παρημέλησεν αὐτό.

Διὰ τῆς παραγράφου 2 δὲ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπιτρέπεται νὰ συζητηθῶσιν ἐπὶ τῆς οὐσίας ἐφέσεις ἢ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων καὶ ἐπιτηδεύματος κλπ. αἵτινες ἀπερρίφθησαν τύποις λόγῳ μὴ καταβολῆς τοῦ νομίμου παραβόλου. Διὰ τὴν τοιαύτην ὅμως συζήτησιν ἐπὶ τῆς οὐσίας ἐκρίθη δίκαιον νὰ ὁρισθῇ εἰς τὸ διπλάσιον τὸ νόμιμον παράβολον. Τὸ μέτρον ἔχει ἐπαναληφθῇ πολλάκις εἰς τὸ παρελθόν.

Ἄρθρον 18. Διὰ τοῦ Νόμου 5199 ἀπηλλάγησαν ἀπὸ τοῦ φόρου τῆς γ' κλάσεως τῆς Γ' Κατηγορίας οἱ τόκοι δανείων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πρὸς ἡμεδαπὰς ἀξιολόγους ἐπιχειρήσεις. Ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη κρίνεται σκόπιμον νὰ δοθῇ ἀναδρομικῶς διὰ τοὺς ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1929 καὶ ἐφεξῆς ληξιπροθέσμους καὶ ἀπαιτητοὺς τόκους, ὡς ἐγένετο καὶ ἐπὶ παρομοίων περιπτώσεων τοῦ Νόμου 5199. Ἡ ἀναδρομὴ αὕτη τῆς ἀπαλλαγῆς τυγχάνει ἐπὶ πλέον δικαιολογημένη καθόσον οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δανεισταὶ ὑπεχρεώθησαν νὰ μειώσωσι τὸ ἐπιτόκιον τῶν χορηγηθέντων πρὸς τὰς ἡμεδαπὰς ἐπιχειρήσεις δανείων.

Ἄρθρον 19. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου παρατείνεται καὶ διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1937 - 38 ἡ ἰσχὺς τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 20 καὶ 29 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων πινάκων συντελεστῶν τῶν ἐμπορομιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων.

Ἄρθρον 20. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπεκτείνεται εἰς τὸ Ἐφοριακὸν Προσωπικὸν τὸ διὰ τὸ Ταμειακὸν Προσωπικὸν ἰσχύον μέτρον ἀποδόσεως ποσοστῶν λόγῳ τῆς ἐργασίας τῆς βεβαιώσεως ὑπ' αὐτοῦ τῶν ἐσόδων ὑπὲρ πάσης φύσεως Νομικῶν Προσώπων καὶ Ὀργανισμῶν ἐν γένει Δημοσίου Δικαίου, καταργουμένης πάσης ἑτέρας σχετικῆς διατάξεως.

Ἄρθρον 21. Διὰ τοῦ Νόμου 657 καὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Β. Διατάγματος τῆς 16 Μαΐου 1937 καθωρίσθη εἰδικὸς τρόπος, κατὰ τὸ σύστημα τὸ ἐφαρμοζόμενον διὰ τὰς καπνεμπορικὰς καὶ σταφιδεμπορικὰς ἐπιχειρήσεις, φορολογίας τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ἐνεργουσῶν ἐξαγωγὰς ἢ πωλήσεις βρωσίμων ἐλαιῶν. Διὰ τῶν αὐτῶν διατάξεων ἡ ἰσχὺς τοῦ νέου τρόπου φορολογίας τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων εἶχεν ὁρισθῇ ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1937—38. Ἤδη, κατόπιν εἰδικωτέρας μελέτης τοῦ ζητήματος συνεπείᾳ ὑποβολῆς παραπόνων ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων, ὁρίζεται ἡ ἰσχὺς τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1938—39.

Ἄρθρον 22. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ὁρίζει τὰ τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 455 ἐν σχέσει μὲ τὴν φορολογίαν τῶν ἀσφαλίστρων.

Ἄρθρα 23 καὶ 24. Διὰ τῶν ἄρθρων τούτων καθορίζονται τὰ τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου κλπ.

Οὕτως ἔχουσιν αἱ διατάξεις τοῦ προκειμένου Ἀναγκαστικοῦ Νόμου, τὸν ὁποῖον λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα πρὸς ἔγκρισιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Σεπτεμβρίου 1937.

Τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος Εὐλαβέστατος Ὑπήκοος

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς

Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Ἀναγκαστικὸς Νόμος ὑπ' ἀριθ. 374. 1937

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων «περὶ συνθετικοῦ συμπληρωματικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου κλπ.».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Πρότασει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Αἱ παράγραφοι 4 ἕως καὶ 17 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς αὗται ἀντικατασταθεῖσαι καὶ συμπληρωθεῖσαι διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων ἰσχύουσι σήμερον, ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς, τῆς ἑπομένης παραγράφου 18 λαμβανούσης τὸν ἀριθμὸν 21.

«4. Ἐὰν ἡ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κάτωθι ὁριζομένων τεκμηρίων,

ήτοι τοῦ ἐνοικίου τῆς κατοικίας καὶ χρήσεως αὐτοκινήτου, μηχανοκινήτου ἀκάτου ἢ θαλαμηγοῦ, προκύπτουσα πρόσοδος εἶναι μείζων τῆς ἐξευρισκομένης κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἡ μείζων αὕτη πρόσοδος προσδιορίζεται ὡς συνολικὴ καθαρὰ φορολογητέα πρόσοδος τοῦ φορολογουμένου.

5. Ὡς ἐνοίκιον λογίζεται τὸ καταβαλλόμενον συνολικὸν ἐτήσιον τοιοῦτον παρὰ τοῦ φορολογουμένου διὰ τὴν κατοικίαν του καὶ διὰ τὴν χρησιμοποίησιν ἄλλων διαμερισμάτων ἢ παρατημάτων, ὡς αὐτοκινητοστασίων (γκαράζ), ἀμαξοστασίων κλπ., πλὴν τοῦ ἐνοικίου τοῦ καταβαλλομένου διὰ τὴν χρησιμοποίησιν ἐπαύλεων καὶ τοῦ καταβαλλομένου διὰ τὴν χρησιμοποίησιν διαμερισμάτων εἰς κέντρα θερινῆς διαμονῆς.

Ἐπὶ ἰδιοκατοικουμένων οἰκοδομῶν ἢ ἄλλων διαμερισμάτων ἢ ἐπὶ ἰδιοχρησιμοποιουμένων παραρτημάτων κλπ., ὡς ἐνοίκιον λογίζεται τὸ συνολικὸν ἐτήσιον ἀκαθάριστον εἰσόδημα αὐτῶν.

6. Τὸ ἐνοίκιον ἢ τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα λαμβάνεται ἐκ τῶν στοιχείων τῶν οἰκείων ὁριστικῶν ἐγγραφῶν τῆς φορολογίας τῶν οἰκοδομῶν τοῦ αὐτοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

7. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ ἐκ τῶν στοιχείων τῆς φορολογίας τῶν οἰκοδομῶν προκῦπτον ἐνοίκιον φέρεται μὲν καταβαλλόμενον παρὰ πλειόνων μισθωτῶν, ἐξ ἄλλων ὅμως στοιχείων ἢ πληροφοριῶν συνάγεται ὅτι δὲν βαρύνει πάντας τοὺς φερομένους ὡς μισθωτάς, ἀλλ' ἕνα ἢ τινὰς τούτων, δύναται τὸ ἐνοίκιον τοῦτο νὰ ληφθῇ ὡς τεκμήριον διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς συνολικῆς φορολογητέας προσόδου τοῦ μισθωτοῦ ἢ τῶν μισθωτῶν, τοὺς ὁποίους πράγματι βαρύνει, ἀναλόγως δὲ τοῦ παρ' αὐτῶν καταβαλλομένου ποσοῦ.

8. Προκειμένου περὶ οἰκοδομῶν ἀπαλλασσομένων τοῦ ἀναλυτικοῦ φόρου ἢ μὴ ὑποκειμένων εἰς ἀναλυτικὸν φόρον λόγῳ βαρῶν, διὰ τὴν πρόσοδον τῶν ὁποίων δὲν ὑφίστανται ἐγγραφαὶ ἀναλυτικῆς φορολογίας, κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς τεκμαρτῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου καθορίζεται καὶ τὸ ἐνοίκιον ἢ τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ὑπολογίζεται αὕτη, τηρουμένων διὰ τὸν καθορισμὸν τούτου τῶν σχετικῶν περὶ φορολογίας οἰκοδομῶν διατάξεων.

Ὁμοίως καθορίζεται, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, τὸ παρὰ μισθωτοῦ τινὸς καταβληθὲν ἐνοίκιον καὶ ἐπὶ οἰκοδομῆς ὑπαγομένης εἰς τὸν ἀναλυτικὸν φόρον δι' ἣν ὑφίσταται μὲν ἐγγραφὴ ἀναλυτικῆς φορολογίας, δὲν προκύπτει ὅμως ἐκ τῆς ἐγγραφῆς ταύτης τὸ ποσὸν τοῦ ἐν λόγῳ ἐνοικίου ἅτε μὴ ἐπιβοθείσης διὰ τὸ ἔτος τοῦτο τροποποιητικῆς δηλώσεως φόρου οἰκοδομῶν.

9. Συντρεχούσης περιπτώσεως ἐπιβολῆς φορολογίας συνθετικοῦ φόρου λόγῳ διαμονῆς ἐν Ἑλλάδι, ἐὰν κατὰ τὸ προηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος κατεβλήθη ἐνοίκιον διὰ χρονικὸν διάστημα ἔλασσον τοῦ ἐτησίου ἢ ἐκτήθη ἀκαθάριστον εἰσόδημα ἐξ ἰδιοκατοικήσεως κλπ. ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἔλασσον τοῦ ἐτησίου, τοῦ ἐνοικίου τούτου ἢ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ἐνεργεῖται ἀναγωγὴ εἰς τὸ ἐτήσιον ποσόν.

Ὡσαύτως ἀναγωγὴ εἰς τὸ ἐτήσιον ποσὸν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ἐπιβολῆς συνθετικοῦ φόρου, ὁσάκις ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος διαθέτει στοιχεῖα ἐνοικίου ἢ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ἐλάσσονος τοῦ ἐτησίου. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ὁ φορολογούμενος δικαιοῦται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὸ ἐκ τῆς ἀναγωγῆς προκῦπτον ποσόν, ἀποδεικνύων ὅτι τὸ ποσὸν τοῦ παρ' αὐτοῦ καταβληθέντος ἐνοικίου ἢ τοῦ κτηθέντος ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος, εἶναι κατώτερον τοῦ προκύπτοντος ἐκ τῆς ἀναγωγῆς.

10. Ἐπὶ τῶν εἰς ξενοδοχεῖα μετὰ φαγητοῦ ἢ οἰκοτροφεῖα διαμενόντων, ὡς ἐνοίκιον κατοικίας λογίζεται τὸ ἥμισυ τοῦ τυχὸν μετὰ τροφῆς συμπεφωνημένου ἐνοικίου.

11. Ἐκ τοῦ κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους ἐνοικίου προσδιορίζεται ἡ τεκμαιρομένη συνολικὴ φορολογητέα καθαρὰ πρόσοδος κατὰ τὸν ἑπόμενον πίνακα :

Δῆξις ἀριθ. κλιμακίου	Κλιμάκια ἐνοικίου	Συντελεσταὶ κλιμακίων	Ἐτησίων ἐνοικίων	Τεκμαιρομένη συνολικὴ καθαρὰ πρόσοδος
1	30.000	2.5	30.000	75.000
2	6.000	4	36.000	99.000
3	6.000	4.1	42.000	123.600
4	6.000	4.2	48.000	148.800
5	6.000	4.3	54.000	174.600
6	6.000	4.4	60.000	201.000
7	6.000	4.5	66.000	228.000
8	6.000	4.6	72.000	255.600
9	6.000	4.7	78.000	283.800
10	6.000	4.8	84.000	312.600
11	6.000	4.9	90.000	342.000
12	6.000	5.-	96.000	372.000
13	6.000	5.1	102.000	402.600
14	6.000	5.2	108.000	433.800
15	6.000	5.3	114.000	465.600
16	6.000	5.4	120.000	498.000
17	6.000	5.5	126.000	531.000
18	6.000	6.	132.000	567.000
19	6.000	6.5	138.000	606.000
20	6.000	7	144.000	648.000
21	6.000	8	150.000	696.000
22	6.000	9	156.000	750.000
23	6.000	11	162.000	816.000
24	6.000	13	168.000	894.000
25	6.000	15	174.000	984.000
26	6.000	17	180.000	1.086.000
27	6.000	20	186.000	1.206.000
28	6.000	23	192.000	1.344.000
		ἀπὸ	192.001	τὸ ἑπταπλοῦν

Ἡ οὕτω προσδιοριζομένη συνολικὴ φορολογητέα καθαρὰ πρόσοδος περιορίζεται ἐξαιρετικῶς κατὰ 20 ο/ο ὁσάκις ὁ φορολογούμενος, ὑποκείμενος εἰς τὴν φορολογίαν τῶν κατηγοριῶν Δ' ἢ Ζ' ἢ εἰς τὸν φόρον ἐπιτηδεύματος, χρησιμοποιεῖ τὴν κατοικίαν του καὶ πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του χωρὶς νὰ διατηρῇ ἕτερον πρὸς τοῦτο ἐν τῇ αὐτῇ πόλει γραφεῖον ἢ διαμέρισμα.

12. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐξευρισκομένη πρόσοδος προσαυξάνεται κατὰ τὸ διπλάσιον τοῦ ἐνοικίου τοῦ καταβαλλομένου διὰ τὴν χρησιμοποίησιν ἐπαύλεων, ὡς καὶ διὰ τὴν χρησιμοποίησιν διαμερισμάτων εἰς κέντρα θερινῆς διαμονῆς. Ἐπὶ ἰδιοκατοικουμένων ἐπαύλεων ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω πρόσοδος προσαυξάνεται κατὰ τὸ διπλάσιον τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος αὐτῶν.

Τὸ ἐνοίκιον ἢ τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα λαμβάνεται συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἐπὶ διαμερισμάτων δὲ ἐν ξενοδοχείοις τὸ ἐνοίκιον καθορίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 8.

13. Ἐὰν ὁ φορολογούμενος χρησιμοποιῇ ἰδιόκτητον αὐτοκίνητον, ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω προσδιοριζομένη συνολικὴ φορολογητέα καθαρὰ πρόσοδος προσαυξάνεται ἐπίσης :

α) Ἐπὶ αὐτοκινήτου ἀξίας μέχρι δραχμῶν 100.000, κατὰ δραχμὰς 30.000, ἐὰν τὸ αὐτοκίνητον διευθύνηται παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδιοκτήτου, κατὰ δραχμὰς δὲ 75.000 ἐὰν διευθύνηται δι' ἰδιαιτέρου ὁδηγοῦ (σωφὲρ) καὶ

β') Ἐπὶ αὐτοκινήτου ἀξίας ἀνωτέρας τῶν δραχ. 100.000, κατὰ δραχμὰς 50.000 ἐὰν τὸ αὐτοκίνητον διευθύνηται παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδιοκτήτου, κατὰ δραχμὰς δὲ 100.000, ἐὰν διευθύνηται δι' ἰδιαιτέρου ὁδηγοῦ (σωφὲρ).

Ὡς ἀξία τοῦ αὐτοκινήτου λαμβάνεται ἡ τιμὴ αὐτοῦ ἐν καινουργεῖ καταστάσει.

Προκειμένου περὶ κρατικῶν ἐγ γένει λειτουργῶν, ὡς καὶ περὶ τῶν Διοικητῶν καὶ Ὑποδιοικητῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, δικαιουμένων, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἢ κατὰ τοὺς εἰδικοὺς κανονισμούς, εἰς χρῆσιν αὐτοκινήτου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τοῦ λειτουργήματος ἢ τῆς θέσεως αὐ-

τῶν, δὲν λαμβάνει χώραν ἡ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον προσαύξησις.

14. Ἐπίσης ἡ αὐτὴ συνολικὴ φορολογητέα καθαρὰ πρόσοδος προσαυξάνεται κατὰ δραχμὰς 50.000 δι' ἑκάστην χρησιμοποιουμένην παρὰ τοῦ φορολογουμένου μηχανοκίνητον ἰδιόκτητον ἄκατον, δυνάμεως τοὐλάχιστον εἴκοσι πραγματικῶν ἵππων καὶ κατὰ δραχμὰς 100.000 δι' ἑκάστην χρησιμοποιουμένην παρὰ τοῦ φορολογουμένου ἰδιόκτητον θαλαμηγὸν (γιώτ).

15. Διὰ Β. Διαταγμάτων δύνανται νὰ μεταβάλλωνται τὰ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους 13 καὶ 14 ποσὰ προσαυξήσεων.

16. Κατ' ἐξαίρεσιν ἡ συνολικὴ φορολογητέα καθαρὰ πρόσοδος δύναται νὰ καθορίζηται καὶ ἀνωτέρα τῆς ἐξευρισκομένης εἴτε ἐκ τοῦ ἀθροίσματος τῶν ἀναλυτικῶν προσόδων κλπ., περὶ οὗ αἱ παράγραφοι 1 ἕως 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, εἴτε ἐκ τοῦ τεκμηρίου τοῦ ἐνοικίου τῆς κατοικίας κλπ., περὶ οὗ αἱ παράγραφοι 4 ἕως 15 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ὁσάκις ἐκ τοῦ συνόλου τῶν δαπανῶν τῆς ἐν γένει διαβιώσεως τοῦ φορολογουμένου τέκμαίρεται ὕπαρξις τῆς τοιαύτης ἀνωτέρας προσόδου.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς τοιαύτης ἀνωτέρας συνολικῆς φορολογητέας καθαρᾶς προσόδου λαμβάνονται ὑπ' ὄψει τὰ κάτωθι, ἐνδεικτικῶς ἀναφερόμενα, τεκμήρια :

α') Τὸ ἐνοίκιον τῆς κατοικίας κλπ. ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 5 ἕως 11 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐκτιμωμένου ἅμα καὶ τοῦ ἐὰν ὁ χρησιμοποιούμενος πρὸς κατοικίαν χῶρος εἶναι καταφανῶς δυσανάλογος πρὸς τὰς προσωπικὰς καὶ οἰκογενειακὰς ἀνάγκας τοῦ φορολογουμένου.

β') Ἡ πολυτελὴς ἐπίπλωσις καὶ τὰ διατιθέμενα ἐν γένει κεφάλαια εἰς καλλιτεχνικὰς κλπ. συλλογὰς, ὡς καὶ ἐν γένει εἰς ἀντικείμενα μὴ ἀποφέροντα πρόσοδον ὑποβαλλομένην εἰς τὰς κειμένας φορολογίας.

γ') Τὸ ἄρρεν ἢ θῆλυ ὑπηρετικόν, διδακτικὸν κλπ. προσωπικόν.

δ') Τὰ ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου καὶ τῶν εἰς βάρος αὐτοῦ συνοικούντων προσώπων χρησιμοποιούμενα ἰδιόκτητα αὐτῶν αὐτοκίνητα, ἄκατοι ἢ θαλαμηγοί, ὡς καὶ οἱ διατηρούμενοι ἵπποι πρὸς ἱππασίαν.

ε') Τὰ ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου καὶ τῶν εἰς βάρος αὐτοῦ συνοικούντων προσώπων χρησιμοποιούμενα μὴ ἰδιόκτητα αὐτοκίνητα, ἄκατοι ἢ θαλαμηγοί, ὡς καὶ ἵπποι πρὸς ἱππασίαν.

στ') Τὰ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ταξείδια ἀναψυχῆς.

ζ') Ἡ ἐν γένει πολυτελὴς παράστασις τοῦ φορολογουμένου, αἱ δαπάναι δεξιώσεων, ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα δαπάνη σχετικὴ πρὸς τὴν κοινωνικὴν παράστασιν αὐτοῦ καὶ

η') Πᾶν ἕτερον στοιχεῖον ἢ πληροφορία σχετικὴ πρὸς τὴν περιουσιακὴν κατάστασιν ἢ τὸ εἰσόδημα τοῦ φορολογουμένου.

17. Ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 16 καθορισμὸς τῆς φορολογητέας συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου γίνεται, προκειμένου περὶ τῶν περιφερειῶν τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν Ἀθηνῶν, Θεσσαλονίκης, Πειραιῶς, Καλλιθέας, Φαλήρου, Ἀμαρουσίου καὶ Χαλανδρίου, παρὰ πενταμελοῦς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, συνιστωμένης ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας καὶ ἀποτελουμένης α') ἐξ ἑνὸς δικαστικοῦ λειτουργοῦ ἐπὶ βαθμῷ τοὐλάχιστον Ἐφέτου, ὡς προέδρου, καὶ β') ἐκ τεσσάρων λαϊκῶν μελῶν, λαμβανομένων ἐκ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων πολιτῶν τῶν ἐπιδιδόντων εἰλικρινεῖς δηλώσεις. Ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπτροπῆς, μεθ' ἑνὸς ἢ πλειόνων ἀναπληρωτῶν, διορίζεται διὰ Β. Διατάγματος κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Τὰ λαϊκὰ μέλη, μεθ' ἑνὸς ἢ πλειόνων ἀναπληρωτῶν δι' ἕκαστον μέλος, διορίζονται ἐπίσης διὰ Β. Διαταγμάτων κατόπιν κληρώσεως ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν. Πρὸς τοῦτο ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καταρτίζει καὶ ἀποστέλλει πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν πίνακα περιλαμβάνοντα τοὐλάχιστον τριπλάσιον ἀριθμὸν τῶν ἐκλεγησομένων τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν.

Προκειμένου περὶ τῶν περιφερειῶν τῶν λοιπῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν, ὁ καθορισμὸς γίνεται παρὰ τριμελοῦς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, συνιστωμένης ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Νομοῦ καὶ ἀποτελουμένης α') ἐκ τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει Προέδρου Πρωτοδικῶν, ὡς προέδρου, καὶ β') ἐκ δύο λαϊκῶν μελῶν λαμβανομένων ἐπίσης ἐκ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων πολιτῶν τῶν ἐπιδιδόντων εἰλικρινεῖς δηλώσεις καὶ διοριζομένων, μεθ' ἑνὸς ἢ πλειόνων δι' ἕκαστον μέλος ἀναπληρωτῶν, διὰ Β. Διατάγματος κατόπιν κληρώσεως ἐνεργουμένης ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν. Πρὸς τοῦτο ὁ ἁρμόδιος Νομάρχης καταρτίζει καὶ ἀποστέλλει πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας πίνακα περιλαμβάνοντα τοὐλάχιστον τριπλάσιον ἀριθμὸν τῶν ἐκλεγησομένων τακτικῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν μελῶν.

Ἐὰν ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Νομοῦ ἑδρεύῃ καὶ Γενικὸς Διοικητὴς, ὁ πίναξ καταρτίζεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος ἢ εἷς τῶν Πρωτοδικῶν ὁριζόμενος ὑπ' αὐτοῦ.

Τῶν κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον Ἐπιτροπῶν μετέχει, ὡς εἰσηγητὴς ἄνευ ψήφου, ὁ ἁρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἔφορος, χρέη δὲ γραμματέως ἐκτελεῖ εἷς τῶν Ἐφοριακῶν ὑπαλλήλων ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὰ λαϊκὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν, πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ὀφείλουσι νὰ ὀμόσωσι ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τὸν ὅρκον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου. Ἐν περιπτώσει ἀναδιορισμοῦ ὁ ὅρκος ἐπαναλαμβάνεται.

Εἰς πόλεις ἔνθα ἑδρεύουσι πλείονες Οἰκονομικαὶ Ἐφορίαι δύναται νὰ συνιστᾶται μία Ἐπιτροπὴ διὰ τοὺς φορολογουμένους δύο ἢ πλειόνων Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν.

18. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπιλαμβάνεται τοῦ καθορισμοῦ τῆς φορολογητέας συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου, μετὰ σχετικὴν αἴτησιν τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἴτε καὶ αὐτεπαγγέλτως.

Τὰ τῆς λειτουργίας καὶ τῶν ἐργασιῶν ἐν γένει τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων, τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης παραγράφου, κανονισθήσονται διὰ Β. Διαταγμάτων.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, λαμβανόμεναι κατὰ πλειοψηφίαν πάντων τῶν μελῶν, εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον, κοινοποιοῦνται δὲ ἐπιμελείᾳ αὐτοῦ εἰς τὸν φορολογούμενον διὰ δημοσίου ὀργάνου.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὁ φορολογούμενος δικαιοῦται ὅπως ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἀσκήσῃ προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, δικάζοντος κατὰ πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμόν.

19. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον δι' αὐτῆς προσδιορίζεται φορολογητέα πρόσοδος ἀνωτέρα τῆς ἐξευρισκομένης εἴτε ἐκ τῶν ἀναλυτικῶν προσόδων εἴτε ἐκ τοῦ τεκμηρίου τοῦ ἐνοικίου τῆς κατοικίας κλπ., ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος προβαίνει εἰς συμπληρωματικὴν ἐγγραφὴν ἐν τοῖς οἰκείοις φορολογικοῖς καταλόγοις.

Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος τροποποιεῖ, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις, τὴν ἐγγραφὴν ταύτην καὶ ἐνεργεῖ συμπληρωματικὴν βεβαίωσιν τοῦ ἀναλογοῦντος συνθετικοῦ φόρου, ἀφοῦ ἀφαιρέσῃ ἐξ αὐτοῦ τὸν φόρον τὸν ἀνήκοντα εἰς τὴν φορολογητέαν πρόσοδον τὴν προσδιορισθεῖσαν ἐκ τῶν ἀναλυτικῶν προσόδων ἢ ἐκ τοῦ τεκμηρίου τοῦ ἐνοικίου τῆς κατοικίας κλπ. κατὰ τὰς παραγράφους 1 ἕως 3 καὶ 4 ἕως 15 τοῦ παρόντος ἄρθρου, τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παραγράφων τούτων ἐνεργηθείσης ὁριστικῆς βεβαιώσεως μὴ παρακωλυούσης τὴν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου συμπληρωματικὴν βεβαίωσιν τοῦ ἐπὶ πλέον συνθετικοῦ φόρου.

20. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξευρισκομένη συνολικὴ φορολογητέα καθαρὰ πρόσοδος ἀποστρογγυλοῦται εἰς χιλιάδας δραχμῶν. Πρὸς τοῦτο ἐκπίπτονται ὑπὲρ τοῦ

φορολογουμένου τὰ ἀπὸ δραχμῶν πεντακοσίων καὶ κάτω τμήματα, τὰ δὲ ἄνω τοῦ ποσοῦ τούτου λογίζονται ὡς ἀκεραία χιλιάς. Ἐπίσης ἀμελοῦνται ὑπὲρ τοῦ φορολογουμένου τὰ προκύπτοντα κλάσματα δραχμῆς ὡς ποσὰ φόρου.»

Ἄρθρον 2.

Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς προσετέθη διὰ τοῦ Νόμου 4579, καταργεῖται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1937—38, τὸ εἰσόδημα δὲ τῆς συζύγου τὸ ὑπαγόμενον εἰς τὸν συνθετικὸν φόρον τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους τούτου 1937—38 περιλαμβάνεται εἰς τὴν δήλωσιν συνθετικοῦ φόρου τοῦ συζύγου κατὰ τὰς περαιτέρω διατάξεις τοῦ αὐτοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων προστίθεται περίπτωσις στ' ὡς ἑξῆς:

«στ'. Τὰ πρὸς τοὺς Κρατικοὺς Λειτουργούς, Δημάρχους καὶ Προέδρους Κοινοτήτων παρεχόμενα ἔξοδα παραστάσεως τοῦ ἀξιώματός των.»

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων προστίθενται αἱ ἑξῆς παράγραφοι 5 καὶ 6.

«5. Οἱ ὑπόχρεοι πρὸς ἐπίδοσιν τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 δηλώσεων βεβαιοῦσι τὸ εἰλικρινὲς τῶν δηλώσεων τούτων ὑπευθύνως καὶ ἐν γνώσει τῶν συνεπειῶν τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ παρόντος.

6. Οἱ Οἰκονομικοὶ Ἔφοροι ὑποχρεοῦνται ὅπως ἀποστέλλωσιν εἰς τὸν ἁρμόδιον διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ συνθετικοῦ φόρου Οἰκονομικὸν Ἔφορον σαφεῖς ἐγγράφους πληροφορίας ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς στοιχείων τῶν ἀναλυτικῶν κατηγοριῶν τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων, ὡς καὶ πάσης ἑτέρας φορολογίας, διὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς ὁποίας τυγχάνουσιν ἁρμόδιοι.

Ὡσαύτως πᾶς Οἰκονομικὸς Ὑπάλληλος ἐντεταλμένος τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐπεξεργασίαν φορολογικῶν στοιχείων σχετιζομένων μὲ κινητὰς ἀξίας, εἴτε ἐν τῇ φορολογίᾳ τῶν καθαρῶν προσόδων, εἴτε ἐν ἑτέρᾳ φορολογίᾳ, ὑποχρεοῦται ὅπως ἀποστέλλῃ ἀπ' εὐθείας ἢ διὰ τοῦ προϊσταμένου του Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, προκειμένου περὶ Ἐφοριακῶν Ὑπαλλήλων, πρὸς τὸν ἁρμόδιον διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ συνθετικοῦ φόρου Οἰκονομικὸν Ἔφορον πᾶσαν σχετικὴν περὶ τῆς προσόδου τῶν φορολογουμένων πληροφορίαν.

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου ὑπέχουσι τὴν ὑπὸ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 42 καθοριζομένην εὐθύνην.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν θέλουσι καθορισθῇ εἰδικώτερον τὰ στοιχεῖα, ἐξ ὧν λαμβάνονται αἱ πληροφορίαι αὗται, αἱ λεπτομέρειαι καὶ ὁ τύπος τῆς συντάξεως, ἀποστολῆς καὶ παραλαβῆς αὐτῶν, ὡς καὶ ἡ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν καὶ τῶν λοιπῶν στοιχείων συνθετικοῦ φόρου κατάρτισις παρ' ἑκάστῃ Οἰκονομικῇ Ἐφορίᾳ ἰδίου ἀρχείου συνθετικοῦ φόρου.»

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων προστίθεται τὸ ἀκόλουθον δεύτερον ἐδάφιον.

«Ἡ βεβαίωσις τοῦ συνθετικοῦ φόρου δύναται νὰ ἐνεργῆται καὶ διὰ τμηματικῶν ἐγγραφῶν τοῦ φορολογουμένου ἐν τοῖς οἰκείοις φορολογικοῖς καταλόγοις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἑκάστοτε καθιεραμένου ὁριστικοῦ στοιχείου ἀναλυτικῆς αὐτοῦ προσόδου, ἐξ οὗ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 ἕως 15 τοῦ ἄρθρου 31 ἐξευρίσκεται ἡ συνολικὴ καθαρὰ πρόσοδος. Ὡσαύτως δύναται νὰ ἐνεργῆται ἡ βεβαίωσις διὰ τμηματικῶν ἐγγραφῶν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν λοιπῶν μὴ ὁριστικῶν στοιχείων, ὁσάκις καὶ ἐκ τοιούτων μὴ ὁριστικῶν στοιχείων, κατὰ τὰς αὐτὰς ὡς ἀνωτέρω διατάξεις ἐξευρίσκεται ἡ συνολικὴ καθαρὰ πρόσοδος. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ βεβαιωτέου συνθετικοῦ φόρου ἀθροίζονται ἐπὶ ἑκάστης ἐγγραφῆς καὶ αἱ εἰς τὴν προηγηθεῖσαν τοιαύτην περιληφθεῖσαι πρόσοδοι, ἐκ τοῦ ἀναλογοῦντος δὲ εἰς τὸ σύνολον συνθετικοῦ φόρου ἐκπίπτεται ὁ ἀνήκων εἰς τὴν προηγηθεῖσαν ἐγγραφήν.»

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Νόμου 5117 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«7. Εἰς ἁπάσας τὰς περιπτώσεις τῶν προηγουμένων ἐδαφίων, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως τῆς ἀφορώσης τὰς καπνεμπορικὰς ἐπιχειρήσεις, καθ' ἃς διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς συνολικῆς προσόδου λαμβάνεται ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω τεκμαρτὴ καθαρὰ πρόσοδος, δύναται ὁ μὲν Οἰκονομικὸς Ἔφορος νὰ ἀποδείξῃ καὶ μείζονα καθαρὰν πρόσοδον, ὁ δὲ φορολογούμενος νὰ ἀποδείξῃ ἐλάσσονα τοιαύτην ἢ καὶ ζημίας.»

2. Ἡ προηγουμένη παράγραφος ἰσχύει καὶ ἐπὶ ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν.

Ἄρθρον 7.

1. Εἰς τὴν περίπτωσιν δ' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 332, προστίθεται ἐν συνεχείᾳ ἡ ἑξῆς περίοδος: «Ἐπὶ οἰκοδομῶν δὲ ἢ διαμερισμάτων, ὧν ὁ σκελετὸς εἶναι ξύλινος καὶ ἐπενδεδυμένος δι' ἑτέρων ὑλικῶν (τσατμάδες, φρεγκί, μπολμὲ), ἐκπίπτεται ὁμοίως πρόσθετον ποσοστὸν ὁριζόμενον εἰς πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5 ο/ο) ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῆς οἰκοδομῆς ἢ τοῦ διαμερίσματος.»

2. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ Νόμου 5945 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5833 κλπ.» εἶναι ὅτι τὸ Ταμεῖον Συντάξεως καὶ Αὐτασφαλίσεως Ἰατρῶν δὲν ἀπολαύει τῶν ἐν παραγράφῳ 24 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Νόμου 4448 «περὶ συντάξεως Νομικῶν» ἀναγραφομένων ἀπαλλαγῶν πληρωμῆς φόρων καὶ ἀτελειῶν, ἄτε τῆς παραγράφου ταύτης 24 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ρηθέντος Νόμου 4448 οὔσης κατηργημένης διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νόμου 4685. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δὲν ἀπολαύει τῶν ἀπαλλαγῶν τούτων καὶ πᾶν ἕτερον Ταμεῖον, οὗτινος ἀφορῶσα τὴν σύστασιν αὐτοῦ διάταξις τυχὸν παραπέμπει εἰς τὰς ρηθείσας ἀπαλλαγὰς πληρωμῆς φόρων καὶ ἀτελειῶν τῆς ὡς εἴρηται κατηργημένης διατάξεως τοῦ Νόμου 4448.

3. Εἰς τὴν περίπτωσιν α' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον ὡς ἑξῆς:

«Ἐπὶ δασῶν ἐν γένει λογίζεται ὡς ἀφαιρετέον βάρος ἡ παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου καταβαλλομένη δαπάνη δασοφύλακος, προκειμένου δὲ εἰδικώτερον περὶ προσόδου ἐκ δάσους κτηθείσης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12, ὁ τυχὸν βαρύνων τὸν ἰδιοκτήτην ἐπὶ τοῦ ἀνήκοντος αὐτῷ ποσοστοῦ παραγωγῆς δασικὸς φόρος.»

Ἄρθρον 8.

1. Τὸ τέταρτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς ἀντικατεστάθη, διὰ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 332, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἐπὶ ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων Ἑταιριῶν ἡ δήλωσις ἐπιδίδεται ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων, πάντως δὲ οὐχὶ βραδύτερον τῶν ὀκτὼ μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διαχειριστικῆς περιόδου, καταβαλλομένου ἐξ ὁλοκλήρου τοῦ φόρου.»

Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως ταύτης ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1937—38.

2. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθμὸν Π. 6003 τῆς 28 Φεβρουαρίου 1937 πρᾶξις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ἧς καθορίσθη, ὅτι, κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τῆς διὰ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 332 ἐπιβληθείσης φορολογίας τῆς Δ' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων ἐπὶ τῶν ἡμεδαπῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν, ἡ φορολογία ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν καθαρῶν κερδῶν δωδεκαμήνου διαχειριστικῆς περιόδου.

Ἄρθρον 9.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Νόμου 5891 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τῶν Νόμων, περὶ Ταμείων Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν» καθιερωθεῖσα ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων τῶν μισθῶν ἢ ἀποζημιώσεων, τῶν καταβαλλομένων εἰς διάφορα πρόσωπα διὰ προσφερομένην ἐργασίαν πρὸς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν καταργεῖται.

Ἄρθρον 10.

1. Τὸ ἐδάφιον α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς ἰσχύει σήμερον ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«α') Ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ὑποδεικνυομένου Πρωτοδίκου ἢ ἐκ τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς ἕδρας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, ἐὰν ἐν ταύτῃ δὲν ὑπάρχῃ Πρωτοδικεῖον.

Τὸν Εἰρηνοδίκην, ἀπόντα, μὴ ὑπάρχοντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου, ἐφόσον κέκτηται τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου 1866 προσόντα ἀναπληρώσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐν τῇ ἐκδικάσει πολιτικῶν ὑποθέσεων, τούτου δὲ ἀπόντος, μὴ ὑπάρχοντος ἢ κωλυομένου ὁ Πταισματοδίκης τῆς ἕδρας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας. Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας, μὴ ὑπάρξεως ἢ κωλύματος τῶν ἀνωτέρω, τὸν Εἰρηνοδίκην ἀναπληροῖ ἕτερος Εἰρηνοδίκης ἢ Πταισματοδίκης ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ Πρωτοδικείου ὑπηρετῶν, ὁριζόμενος, αἰτήσει τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου γ' τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Νόμου 3859.

Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐπιτρέπεται ἵνα εἰς τὰς συνιστωμένας ταύτας Ἐπιτροπὰς ἐν ταῖς πόλεσιν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Πατρῶν καὶ Θεσσαλονίκης, ὡς καὶ ἐν αἷς δὲν ὑφίσταται Πρωτοδικεῖον ἢ Εἰρηνοδικεῖον, μετέχῃ ἀντὶ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ὑποδεικνυομένου Πρωτοδίκου ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὡς πρόεδρος, οἰκονομικὸς ὑπάλληλος ὁριζόμενος μεθ' ἑνὸς ἢ πλειόνων ἀναπληρωτῶν, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.»

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, προστίθενται τὰ ἑξῆς ἐδάφια :

«Εἰς ἃς περιπτώσεις καθίσταται ἀδύνατος ἢ δυσχερὴς δι' οἱανδήποτε αἰτίαν ἡ ἐκδίκασις τῆς ἐνστάσεως παρὰ τῇ ἁρμοδίᾳ Ἐκδικαστικῇ Ἐπιτροπῇ, προεδρευομένης ὑπὸ Εἰρηνοδίκου ἢ τινὸς τῶν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἀναπληρωτῶν του, ἢ ἐὰν ἡ ὑπόθεσις εἶναι ἰδιαιτέρως σοβαρὰ ἢ ἐὰν λόγῳ εἰδικῶν συνθηκῶν γεννῶνται ὑπόνοιαι μὴ ἀπολύτου ἀμεροληψίας, ἐπιτρέπεται, ὅπως, δι' ἀποφάσεως τῆς οἰκείας Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐφέσεων, παραπέμπηται ἡ ὑπόθεσις πρὸς ἐκδίκασιν εἰς Ἐκδικαστικὴν Ἐπιτροπήν, κατεστημένην παρὰ Οἰκονομικῇ Ἐφορίᾳ τῆς ἕδρας τοῦ πλησιεστέρου Πρωτοδικείου.

Αἴτησιν παραπομπῆς δύναται νὰ ὑποβάλῃ ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος εἴτε μέχρι τῆς συζητήσεως, κοινοποιῶν ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεώς του πρὸς τὸν ἐνιστάμενον, εἴτε καὶ κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν, ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ κοινοποιεῖται ἡ αἴτησις ἐν ἀντιγράφῳ, ἐπιμελείᾳ τοῦ γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς, μόνον ἐὰν ὁ ἐνιστάμενος δὲν παρίσταται κατὰ τὴν συζήτησιν. Ἐπίσης τὴν παραπομπὴν δύναται νὰ αἰτήσηται καὶ ὁ ὁρολογούμενος διὰ τῆς ἐνστάσεώς του ἢ δι' αὐτοτελοῦς δικογράφου ἢ καὶ κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν ἐπὶ καταβολῇ παραβόλου δραχμῶν πεντακοσίων καταπίπτοντος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τοῦ αἰτήματός του. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἀναστέλλεται ἡ ἐκδίκασις τῆς ἐνστάσεως ἢ διακόπτεται ἡ φορολογικὴ δίκη, κατὰ περίπτωσιν, ὑποβάλλεται δὲ ἀμελητὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ὁλόκληρος ὁ φάκελος τῆς ὑποθέσεως εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἐκδικαστικὴν Ἐπιτροπὴν Ἐφέσεων, ἥτις, τηρουμένης τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 7 καὶ ἑπόμενα τοῦ ἐκτελεστικοῦ τοῦ Νόμου 5116 Διατάγματος διαδικασίας, ἀποφαίνεται ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως ἐπὶ τῆς αἰτήσεως, συζητουμένης κατὰ προτίμησιν.»

Ἄρθρον 11.

Εἰς τὴν παράγραφον 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 42 προστίθεται ἐδάφιον δεύτερον ὡς ἑξῆς :

«Εἰς τὴν αὐτὴν πειθαρχικὴν δίωξιν ὑπόκεινται οἱ Οἰκονομικοὶ Ἔφοροι καὶ οἱ Οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι ἐν περιπτώσει παραλείψεως ἢ πλημμελοῦς ἀποστολῆς τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 6 τοῦ ἄρθρου 32 ἐγγράφων πληροφοριῶν διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ συνθετικοῦ φόρου.»

Ἄρθρον 12.

Εἰς τὴν παράγραφον 10 τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 11 Μαΐου 1929, τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 4316, ἥτις παράγραφος ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1937 Διατάγματος, προστίθενται δεύτερον καὶ τρίτον ἐδάφια ἔχοντα οὕτω:

«Ὡσαύτως οἱ Συμβολαιογράφοι ὑποχρεοῦνται ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ποιναῖς ν' ἀποστέλλωσι κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς κατοικίας τοῦ δανειστοῦ περιλήψεις τῶν συνταχθησομένων δανειστικῶν συμβολαίων, ἐν αἷς θὰ ἐμφαίνηται 1) ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία συντάξεως τοῦ συμβολαίου, 2) τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ δανειστοῦ καὶ τοῦ ὀφειλέτου, 3) τὸ δανεισθὲν ποσόν, 4) τὸ συμφωνηθὲν ἐπιτόκιον, 5) ἡ προθεσμία λήξεως τοῦ δανείου καὶ 6) πᾶς ἕτερος οὐσιώδης διὰ τὸ συναφθὲν δάνειον ὅρος. Ἐπίσης ὑποχρεοῦνται ν' ἀποστέλλωσιν ὁμοίαν περίληψιν πάσης συμβολαιογραφικῆς πράξεως τροποποιήσεως τῶν ὅρων τοῦ συναφθέντος δανείου ἢ ἐκχωρήσεως τῆς ἀπαιτήσεως.

Προσέτι οἱ Συμβολαιογράφοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποστέλλωσι περίληψιν πάσης συμβολαιογραφικῆς πράξεως ἀφορώσης τὴν σύστασιν ἑταιρειῶν ἢ τὴν μεταβίβασιν ἀκινήτων ἀξίας ἀνωτέρας τῶν δραχμῶν 500.000.»

Ἄρθρον 13.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«3. Αἱ καθοριζόμεναι διὰ τοῦ παρόντος προθεσμίαι δὲν παρατείνονται λόγῳ ἀποστάσεως. Ἐξαιρετικῶς διὰ τοὺς διατρίβοντας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ δι' ἄσκησιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος Νόμου προβλεπομένων ἐνδίκων μέσων προθεσμία ὁρίζεται εἰς 90 ἡμέρας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.»

Ἄρθρον 14.

1. Τὸ ἐδάφιον 8 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 5117, ὡς προσετέθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 332, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«8. Ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος τῶν προμηθευτῶν ἐν γένει, ἐργολάβων ἐκτελέσεως δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν ἔργων, ὡς καὶ τῶν ἐνοικιαστῶν δημοσίων, δημοτικῶν, κοινοτικῶν ἢ λιμενικῶν προσόδων, ὁρίζεται διὰ τὰ ἐκ τῶν ἐργασιῶν τούτων κέρδη εἰς πέντε ταῖς χιλίοις (5 ο/οο) ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ προμηθευομένου εἴδους, ἐκτελουμένου ἔργου ἢ ἐνοικιαζομένης προσόδου.

Εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου δὲν ὑπάγονται αἱ ἡμεδαπαὶ ἀνώνυμοι ἑταιρίαι.

Προκειμένου περὶ ἀντιπροσώπων, πρακτόρων, μεσιτῶν κλπ., πλὴν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν, κτωμένων καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀμοιβὰς (προμηθείας) καταβαλλομένας αὐτοῖς παρ' ἀλλοδαπῶν ἐργοστασίων ἢ Οἴκων διὰ τὴν σύναψιν συμβάσεων προμηθείας πάσης φύσεως ὑλικοῦ πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ ἐν γένει νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος τῶν ἀντιπροσώπων τούτων κλπ. διὰ τὸ ἐκ τῶν τοιούτων ἐργασιῶν κέρδος αὐτῶν, ὁρίζεται εἰς δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10 ο)ο) ἐπὶ τῆς κτωμένης ἀμοιβῆς, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου 6 τοῦ ἄρθρου 16 καὶ τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου 5117, ὡς ἰσχύει κατόπιν τῶν τροποποιήσεων τῶν νόμων 332 καὶ 657, τῶν ἀφορωσῶν τὰ τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ ἑτέρων φορολογιῶν ὡς καὶ τὸν τεκμαρτὸν καθορισμὸν τῆς εἰς τὸν συνθετικὸν φόρον ὑποκειμένης προσόδου.

Δημόσιαι ὑπηρεσίαι καὶ ἐν γένει νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ἐνεργοῦντα ἐκκαθάρισιν τοιούτων ἀμοιβῶν (προμηθειῶν) ὑπέχουσι τὰς ὑποχρεώσεις παρακρατήσεως τοῦ ἄνω φόρου κατὰ τὰ ἐν ἐδαφίῳ 2 τοῦ ἄρθρου 8 ὁριζόμενα.

Τὰ ἐν τῷ παρόντι ἐδαφίῳ 8 ἀναφερόμενα πρόσωπα ὑπέγουσι καὶ ἀτομικὴν ὑποχρέωσιν ὑποβολῆς δηλώσεως καὶ καταβολῆς τοῦ ἄνω φόρου, πρὸ πάσης ἀπολήψεως τῆς ἀμοιβῆς ἢ καταβολῆς δόσεως ἐνοικιάσεως, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐξ οἱουδήποτε λόγου δὲν ἐνηργήθη παρακράτησις ἢ εἴσπραξις τοῦ φόρου ἐφαρμοζομένης διὰ τοὺς παραλιπόντας τὴν δήλωσιν τῆς διαδικασίας βεβαιώσεως τῶν ἄρθρων 22 καὶ 23 τοῦ Διατάγματος τῆ. 30 Μαρτίου 1937.»

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας περιόδου ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1937, αἱ δὲ διατάξεις τῆς τρίτης, τετάρτης καὶ πέμπτης περιόδου, ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀμοιβῶν (προμηθειῶν) τῶν καταβληθεισῶν ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1936 καὶ ἐφεξῆς, τῆς σχετικῆς προθεσμίας πρὸς δήλωσιν διὰ τὰς ληφθείσας ἀμοιβὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος παρατεινομένης ἐπὶ δύο μῆνας ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ἐντὸς τῆς ὁποίας προθεσμίας δύνανται τ' ἀνωτέρω πρόσωπα νὰ ὑποβάλωσιν αἴτησιν διὰ τὸν περιορισμὸν τοῦ φόρου τῆς κατατάξεώς των ἐν τῇ Φορολογίᾳ Ἐπιτηδεύματος τοῦ ἔτους 1937—38 εἰς τὰ ἐκ τῶν λοιπῶν ἐργασιῶν των κέρδη.

Ἄρθρον 15.

Ἡ α' περίπτωσις τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Νόμου 5117, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν Νόμων 6176 καὶ 332, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«α' Τὰ τῆς ἐγχειρίσεως καὶ περιεχομένου τῶν δηλώσεων, τὰ τῆς ἐκδόσεως ἀδειῶν ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος, τὰ τοῦ ἐλέγχου καὶ ἐγγραφῆς τῶν μηδόλως ἢ ἀνακριβῶς δηλωσάντων καὶ τὰ τῆς κατατάξεως τῶν ἐπιτηδευματιῶν εἰς ἀνάλογον κλάσιν. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ μηχανοκινήτων πλοίων, φορτηγίδων κλπ. δύνανται νὰ καθίστανται ὑπόχρεοι πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεων πλὴν τῶν πλοιοκτητῶν ἢ συμπλοιοκτητῶν καὶ διαχειριστῶν καὶ οἱ κατὰ τὴν 1 Ἀπριλίου ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους πλοίαρχοι ἢ πράκτορες τοῦ λιμένος τῆς νηολογήσεως τοῦ πλοίου.»

Ἄρθρον 16.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Νόμου 5117, περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος, προστίθεται ἡ ἀκόλουθος περίοδος.

«Ἐὰν κατόπιν ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐγγραφὴ διὰ τὸν φόρον καθαρᾶς προσόδου ἤθελεν ἀκυρωθῇ, κρινομένης τῆς προσόδου κατωτέρας τῶν 300.000 δραχμῶν, ἐπιτρέπεται ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως ἀνακατάταξις τοῦ ἐπιτηδευματίου τούτου, ἐὰν τὸ ὁρισθὲν διὰ τῆς ἀποφάσεως ποσὸν προσόδου δικαιολογῇ τὴν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τοιαύτην ἀνακατάταξιν λόγῳ ποσοῦ.»

Εἰδικαὶ καὶ μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 17.

1. Ἐν περιπτώσει μὴ προκαταβολῆς τῶν κατὰ τὴν παράγραφον Σστ' τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Νόμου 4755, ὡς οὗτος συνεπληρώθη διὰ τοῦ Νόμου 5164, τελῶν ἐπὶ τῶν ἀσκουμένων ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐφέσεων κατ' ἀποφάσεων τῶν πρωτοβαθμίων ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν τῆς ἀμέσου φορολογίας ἐν γένει, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κοινοποιεῖται εἰς τὸν φορολογούμενον, ἐπιμελείᾳ τοῦ ἁρμοδίου γραμματέως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. πρόσκλησις διὰ τὴν ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν καταβολὴν ἢ συμπλήρωσιν τῶν τελῶν. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης θεωρεῖται, ὅτι ὁ φορολογούμενος παρητήθη τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐφέσεως. καταργουμένης τῆς φορολογικῆς δίκης, ὁ φάκελος δὲ τῆς ὑποθέσεως ἐπιστρέφεται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον.

Προκειμένου περὶ τῶν ἐκ τοῦ ὡς ἄνω λόγου ἐκκρεμῶν κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑποθέσεων, κοινοποιεῖται εἰς τὸν φορολογούμενον πρόσκλησις διὰ τὴν καταβολὴν ἢ συμπλήρωσιν τῶν ἐλλειπόντων τελῶν, ἀνεξαρτήτως ἂν πρὸς αὐτὸν εἶχε προηγουμένως κοινοποιηθῇ ἑτέρα πρόσκλησις.

2. Ἐφέσεις ἢ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων καὶ ἐπιτηδεύματος ὡς καὶ αἰτήσεις ἀνακατατάξεως λόγῳ αὐξομειώσεως κέρδους ἢ προσόδου, συζητηθεῖσαι μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἀπορριφθεῖσαι ἢ ἀπορριφθησόμεναι ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐφέσεων τοῦ Νόμου 5116 ἢ τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν ἀναθεωρήσεων καὶ Ἐπιτροπῶν κατατάξεων τοῦ Νόμου 5117, τύποις λόγῳ μὴ καταβολῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοῦ παραβόλου ἢ φόρου, εἰσάγονται τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πρὸς συζήτησιν ἐπὶ τῆς οὐσίας ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω Ἐπιτροπῶν, ἐπὶ τῇ προηγουμένῃ καταβολῇ τοῦ νομίμου παραβόλου, διπλασιαζομένου διὰ τὴν εἰδικὴν ταύτην περίπτωσιν ἢ φόρου.

Ἄρθρον 18.

Ἡ διάταξις τῆς περιπτώσεως ιβ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ἡ προστεθεῖσα διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 5199, ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1929 καὶ ἐφεξῆς ληξιπροθέσμων καὶ ἀπαιτητῶν τόκων, ὁ τυχὸν ὅμως καταβληθεὶς φόρος δὲν ἐπιστρέφεται.

Ἄρθρον 19.

Ἡ ἰσχὺς τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 20 καὶ 29 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων πινάκων συντελεστῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ὡς καὶ ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων, τῆς τριετίας 1934—35 ἕως καὶ 1936—37 παρατείνεται καὶ διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1937—38.

Ἄρθρον 20.

1. Ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ὑπὸ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν τοῦ Κράτους βεβαιουμένων ἐσόδων ὑπὲρ πάσης φύσεως Νομικῶν προσώπων καὶ Ὀργανισμῶν ἐν γένει Δημοσίου Δικαίου, Εἰδικῶν Ταμείων Νομικῶν προσώπων, ἰδιωτῶν καὶ ἐν γένει τρίτων δύναται νὰ παρακρατῆται ποσοστὸν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, λόγῳ ἐξόδων βεβαιώσεως, βεβαιουμένων ὡς δημόσιον ἔσοδον καὶ εἰσαγόμενον εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν ὑπὸ ἰδίου ἄρθρου.

Τὸ παρακρατούμενον ποσοστόν, ὁ χρόνος ἀφ' οὗ ἄρξηται ἡ παρακράτησις, ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως καὶ πᾶσαι ἐν γένει αἱ

λεπτομέρειαι πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ὁρισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος.

2. Ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1937 εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν καὶ τοὺς Ἐπιθεωρητὰς Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν ὡς καὶ εἰς τοὺς Γενικοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐπιθεωρητὰς τοὺς ἐκτελοῦντας χρέη Διευθυντοῦ Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν παρὰ ταῖς Γενικαῖς Διοικήσεσι, χορηγοῦνται ποσοστὰ καταβαλλόμενα παγίως κατὰ μῆνα κατὰ τὰ διὰ Β. Διατάγματος, ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου, ὁρισθησόμενα. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος θέλει καθορισθῇ ὁ τρόπος τῆς χορηγήσεως τῶν ποσοστῶν, τίνες δικαιοῦνται τοιούτων, τὸ χορηγούμενον ποσὸν ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ καὶ πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

3. Ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1937 πᾶσα διάταξις παροχῆς εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν ποσοστῶν ἐπὶ τῶν ὑπὲρ Δήμων καὶ Κοινοτήτων, Εἰδικῶν ταμείων Νομικῶν προσώπων καὶ ἐν γένει ὑπὲρ τρίτων βεβαιουμένων ἐσόδων, καταργεῖται.

Ἄρθρον 21.

Αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 657, ὡς καὶ τοῦ ἀπὸ 16 Μαΐου 1937 ἐκτελεστικοῦ Β. Διατάγματος, αἱ ἀφορῶσαι τὸν εἰδικὸν τρόπον φορολογίας ἐπιτηδεύματος τῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν τῶν ἐνεργουσῶν ἐξαγωγὰς ἢ πωλήσεις βρωσίμων ἐλαιῶν, ἐφαρμοσθήσονται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1938-39, καθ' ὃ ἐπιδοθήσονται δηλώσεις διὰ τὰς ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1937 ἕως 31 Μαρτίου 1938 ἐξαχθείσας ἢ πωληθείσας ποσότητας βρωσίμων ἐλαιῶν, τοῦ φόρου ὑπολογιζομένου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος, ἐκδοθησομένης διὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀποφάσεως τῆς σχετικῆς Ἐπιτροπῆς.

Αἱ αὐταὶ ὡς ἄνω ἐπιχειρήσεις κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1937—38, ὑποβληθήσονται εἰς φορολογίαν βάσει τῶν γενικῶν διατάξεων τῶν ἰσχυουσῶν πρὸ τοῦ Νόμου 657.

Ἄρθρον 22.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 455 ἐφαρμόζεται προκειμένου μὲν περὶ ἀλλοδαπῶν ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων ἐχουσῶν ἐν Ἑλλάδι πράκτορα ἢ ἀντιπρόσωπον διὰ τὰ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1937 καὶ ἐφεξῆς ἀπαιτητὰ πάσης φύσεως δικαιώματα τὰ παρομαρτοῦντα τῇ ἀσφαλιστικῇ συμβάσει, προκειμένου δὲ περὶ ἡμεδαπῶν ἀσφαλιστικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν ὡς καὶ ἀλλοδαπῶν ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων ἐχουσῶν ἐν Ἑλλάδι ὑποκατάστημα, διὰ τὰ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1937 καὶ ἐφεξῆς ἀπαιτητὰ λοιπά, πλὴν τοῦ δικαιώματος ἐγγραφῆς, πάσης φύσεως δικαιώματα τὰ παρομαρτοῦντα τῇ ἀσφαλιστικῇ συμβάσει.

Ἄρθρον 23.

Ὅπου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις προβλέπεται συμμετοχὴ τοῦ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν Διευθυντοῦ Ἐθνικῶν Κληροδοτημάτων εἰς Συμβούλια ἢ Ἐπιτροπάς, μετέχει ἐν ἀπουσίᾳ, ἐλλείψει ἢ κωλύματι τούτου ὁ νόμιμος ἀναπληρωτής του.

Ἄρθρον 24.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἰσχύουσιν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ καί, ἐξαιρέσει ἐκείνων δι' ἃς ἄλλως ὥρισται ἐν αὐτῷ, ἐφαρμόζονται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1937—38 καὶ ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ ἔτους τούτου.

2. Ἐάν, συνεπείᾳ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος, τῶν σχετικῶν πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τεκμαρτῆς συνολικῆς προσόδου ἤθελε προκύψει συνθετικὸς φόρος μεῖζων ἢ ἐλάσσων τοῦ ἀνήκοντος εἰς ἑκάστην τῶν ἐπιδοθεισῶν ἤδη δηλώσεων τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1937—38, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ὑπολογίζει ἐκ νέου τὸν ἀνήκοντα φόρον συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις καὶ ἐνεργεῖ, κατὰ τὴν περίπτωσιν, συμπληρωματικὴν βεβαίωσιν τοῦ ὀφειλομένου συνθετικοῦ φόρου ἢ ἐκπτώσεις καὶ ἐπιστροφὰς τοῦ ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντος ἢ καταβληθέντος τοιούτου.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 περὶ ὑπευθύνου βεβαιώσεως τοῦ εἰλικρινοῦς τῆς δηλώσεως ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν δηλώσεων τῶν ἐπιδιδομένων μετὰ παρέλευσιν μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1937.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Λ. ΚΟΡΙΖΗΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΛΗΣ, Η. ΚΡΗΤΙΚΟΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Σεπτεμβρίου 1937.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ τῶν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 412)936 Α. Ν. καταβαλλομένων δικαιωμάτων ὑπὸ αὐτοκινήτων κυκλοφορούντων ἐπὶ ὑπερασιτικῶν γραμμῶν ἐκμεταλλευομένων κατὰ τοὺς τρόπους Α καὶ Β τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νόμου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 412)1936 Α. Ν. «περὶ τῆς διὰ μηχανοκινήτων μέσων ἐκμεταλλεύσεως ὑπερασιτικῶν συγκοινωνιῶν», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Σιδ)μων καὶ Αὐτοκινήτων Ὑπουργοῦ, ἰδόντες καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 477 ἐ. ἔ. γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἕκαστον λεωφορεῖον ἢ ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον δημοσίας χρήσεως (μετὰ ἢ ἄνευ μετρητοῦ) κυκλοφοροῦν ἐπὶ ὑπερασιτικῶν γραμμῶν ἐκμεταλλευομένων κατὰ τοὺς τρόπους Α καὶ Β τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α. Ν. 412 θέλει καταβάλλει εἰς τὸν ἐκμεταλλευόμενον ταύτας ὡς δικαίωμα δρχ. μὲν 4 ἀνὰ φορολογήσιμον θέσιν καὶ διὰ τὰ πρῶτα διανυόμενα ὑπ' αὐτῶν 100 χιλιόμετρα πέραν τῶν 20 χιλ. τῆς ἕδρας των, δραχμὰς δὲ 2 ἀνὰ θέσιν δι' ἑκάστην ἑπομένην ἑκατοντάδα χιλιομ. ἢ κλάσμα αὐτῆς.

Τῆς καταβολῆς τοῦ δικαιώματος τούτου ἀπαλλάσσονται, συμφώνως τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 412 1) τὰ εἰς τὸ Δημόσιον, Δήμους καὶ Κοινότητας ἀνήκοντα μηχανοκίνητα ὁδικὰ μέσα, ἢ τὰ εἰς ἐργασίας τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων, τῶν Κοινοτήτων, τῶν ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου, τῶν ἰδιωτικοῦ δικαίου τοιούτων, ἐφ' ὅσον μὲ τὰ τελευταῖα ταῦτα ὑπάρχει εἰδικὴ σύμβασις προβλέπουσα σχετικῶς τὴν ἀπαλλαγὴν ταύτην, 2) Τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ Διπλωματικὸν Σῶ-

μα. 3) Τὰ ἀνήκοντα εἰς ἰατροὺς μεταβαίνοντας διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν. 4) Τὰ ἀνήκοντα εἰς ἐπαγγελματίας δημοσιογράφους ἐφ' ὅσον ὁδηγοῦνται ὑπὸ τῶν ἰδίων ἰδιοκτητῶν αὐτῶν καὶ τυγχάνωσιν ἀπαλλαγῆς φόρου αὐτοκινήτων, βάσει τοῦ νόμου 6060 τῆς 12)20-2-34. 5) Τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσερχόμενα διὰ τουριστικοὺς λόγους μὲ δικαίωμα περιωρισμένης ἐν Ἑλλάδι διαμονῆς καὶ ἐφ' ὅσον δὲν παρῆλθε τρίμηνον ἀπὸ τῆς εἰσόδου των ἐν τῷ Κράτει. Ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη τῶν τουριστικῶν δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ τρίμηνον εἰσέτι ἐὰν ἔχῃ καταβληθῇ ὁ νόμιμος φόρος τῆς 2ας παρ. τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 2332. 6) Τὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ τουρισμοῦ ἐφ' ὅσον δι' ἑκάστου ἐξ αὐτῶν μετέχουσι τῆς ἐκδρομῆς τοὐλάχιστον δώδεκα ἐπιβάται. 7) Τὰ ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα δημοσίας χρήσεως 5 ἢ 7 θέσεων μετὰ ἢ ἄνευ μετρητοῦ τὰ χρησιμοποιούμενα διὰ τὸν ἐσωτερικὸν Τουρισμὸν καὶ ἐφωδιασμένα πρὸς τοῦτο δι' ἑκάστην περίπτωσιν δι' εἰδικῆς ἀδείας τῆς Τουριστικῆς Ἀστυνομίας ἢ τῆς ἁρμοδίας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς.

Τὰ αὐτὰ δικαιώματα καταβάλλει εἰς τὸν κατὰ τοὺς ἀνωτέρω τρόπους ἐκμεταλλευόμενον τὰς ὁδικὰς συγκοινωνίας καὶ πᾶν λεωφορεῖον ἰδιωτικῆς χρήσεως κυκλοφοροῦν ἐπὶ τοῦ δικτύου τούτου καὶ μὴ ἀνῆκον εἰς τὸν ἐκμεταλλευόμενον τὰς ὁδικὰς συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 2.

Ἕκαστον ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ἰδιωτικῆς χρήσεως κυκλοφοροῦν ἐπὶ ὑπεραστικῶν γραμμῶν ὡς ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ, θέλει καταβάλλει εἰς τὸν ἐκμεταλλευόμενον ταύτας ὡς δικαίωμα ἀνὰ χιλιόμετρον καὶ κατειλημμένην φορολογήσιμον θέσιν αὐτοῦ, 0,10 δρχ. ἐὰν ἡ ἰσχὺς τοῦ κινητῆρος τοῦ αὐτοκινήτου ὡς αὕτη ἀναγράφεται ἐν τῇ ἀδείᾳ κυκλοφορίας εἶναι μέχρι καὶ εἴκοσιν ἵππων, 0,20 δρχ. δὲ ἐὰν ἡ ἰσχὺς αὕτη ὑπερβαίνῃ τοὺς 20 ἵππους.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ἀναφερόμενα διαιώματα ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ πᾶς κάτοχος ἢ ὁδηγὸς λεωφορείου, ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως (μετὰ ἢ ἄνευ μετρητοῦ) ἢ ἰδιωτικῆς χρήσεως εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ ἐκμεταλλευομένου τὰς ὑπεραστικὰς συγκοινωνίας ἐφοδιαζόμενος παρ' αὐτοῦ δι' ἀποδείξεως, ἥτις δέον νὰ ἐπιδεικνύεται εἰς τοὺς ἐντεταλμένους ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου ὑπαλλήλους εἰς ἑκάστην παρὰ τούτου ζήτησιν.

Ἄρθρον 4.

Κάτοχος ἢ ὁδηγὸς αὐτοκινήτου ἐπιβατικοῦ, δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς χρήσεως μὴ συμμορφούμενος πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος τιμωρεῖται δι' ἀφαιρέσεως τῆς ἀδείας κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου ἢ τῆς ἀδείας ἱκανότητος τοῦ ὁδηγοῦ ἐπὶ ἕνα μῆνα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Σιδηροδρόμων καὶ Αὐτοκινήτων, ἐν ὑποτροπῇ δὲ δι' ἑξαμήνου ἀφαιρέσεως τῆς ἀδείας κυκλοφορίας ἢ ἀδείας ἱκανότητος τοῦ ὁδηγοῦ.

Ἡ ἔκδοσις πάσης τοιαύτης εἰδικῆς ἀδείας ἐκδοθησομένης παρὰ τῆς Τουριστικῆς Ἀστυνομίας ἢ τῆς ἁρμοδίας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἑτέρου σκοποῦ τοῦ ἐν τῇ παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 1 ἀναφερομένου, συνεπάγεται ἐκτὸς τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς τοῦ ἐκδόσαντος ταύτην, καὶ τὴν ποινὴν φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς μηνὸς καὶ προστίμου πεντακοσίων (500) δρχ. μέχρι δέκα χιλιάδων (10.000) δρχ. ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου κατόπιν ἐγκλήσεως τοῦ Ὑπουργείου Σιδηροδρόμων καὶ Αὐτοκινήτων.

Ἐπίσης ἐπιβάλλεται ὁμηνος ἀφαίρεσις τῆς ἀδείας κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Σιδηροδρόμων καὶ Αὐτοκινήτων.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Σιδ)μων καὶ Αὐτ)των Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1937.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Σιδηροδρόμων **ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ**

Ἐπὶ τοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ Ὑφ)ὸς **Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ**

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τῶν ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου 1933 καὶ 19 Φεβρουαρίου 1934 Π. Διαταγμάτων, δημοσιευθέντων εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 43 τοῦ ἔτους 1933 καὶ 79 τοῦ ἔτους 1934 φύλλα τοῦ Α' Τεύχους τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς μὲν τέσσαρας (4) δι' ἕκαστον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ δραχμὰς πέντε (5) δι' ἕκαστον φύλλον τοῦ Δελτίου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ἡ δὲ ἐτησία συνδρομὴ αὐτῆς λογιζομένη ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Α') Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα μετὰ τοῦ Δελτίου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΝΝΕΑΚΟΣΙΑΣ..... (900)
ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΧΙΛΙΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ 1800

Β') Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β', Γ' καὶ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧ. ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ (550)
ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΧΙΛΙΑΣ ΕΚΑΤΟΝ .. (1100)

Γ') Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β' καὶ Γ'

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΣ..... (400)
ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ .... (800)

Δ') Διὰ τὸ Α' Τεῦχος

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΔΙΑΚΟΣΙΑΣ..... (200)

Ε') Διὰ τὸ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΡΙΑΚΟΣΙΑΣ.. .. (300)
ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΞΑΚΟΣΙΑΣ.. ... (600)

ΣΤ') Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΣ ... (400)
ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ..... (800)

Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν κατατίθεται εἰς τὰ κατὰ τόπους Δημόσια Ταμεῖα καὶ τὸ ἐκδιδόμενον σχετικῶς διπλότυπον εἰσπράξεων ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Ἡ Δημοσίευσις εἰς τὸ «Παράρτημα» τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῶν διαφόρων δικαστικῶν πράξεων καὶ προσκλήσεων κλπ. ὡς καὶ ἡ δημοσίευσις εἰς τὸ «**Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν**», τῶν Καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, Τραπεζῶν κλπ. ὁρίζεται:

1) Τῶν δικαστικῶν πράξεων εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα (150).
2) Τῶν Καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν εἰς δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000).
3) Τῶν τροποποιήσεων τούτων εἰς δραχμὰς χιλίας (1.000).
4) Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γενικὰς Συνελεύσεις, τακτικὰς ἢ ἐκτάκτους τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἐν γένει εἰς δραχμὰς τετρακοσίας (400).
5) Τῶν Ἰσολογισμῶν εἰς δραχμὰς δύο χιλιάδας (2.000) καὶ
6) Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζιτικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν εἰς δραχμὰς χιλίας (1.000) δι' ἑκάστην δημοσίευσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Φεβρουαρίου 1934

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Κ. Λ. ΣΤΕΡΓΙΑΚΗΣ

ΣΗΜ. Παρακαλοῦνται οἱ λαμβάνοντες τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὅπως διαφυλάττωσι ταύτην, καθόσον τὰ φύλλα της ἐκδίδονται εἰς ὡρισμένων ἀριθμῶν ἀντιτύπων. Ὁμοίως νὰ παρακολουθῶσι τὰ φύλλα, διότι τινὰ τούτων πολλάκις λόγῳ ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης συνεκτυποῦνται μετ' ἄλλων, ἢ δὲ προθυστέρως ἐκδίδονται καὶ ἀποστέλλονται.

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου